

Издание
на български език

Информация и известия

Година 62
12 август 2019 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2019/C 270/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз	1
---------------	---	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2019/C 270/02	Дело C-458/15: Решение на Съда (пети състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Landgericht Saarbrücken — Германия) — Наказателно производство срещу К.Р. (Преюдициално запитване — Обща външна политика и политика на сигурност — Борба с тероризма — Ограничителни мерки, приети спрямо определени лица и образувания — Замразяване на средства — Обща позиция 2001/931/ОВППС — Член 1, параграфи 4 и 6 — Регламент (ЕО) № 2580/2001 — Член 2, параграф 3 — Решение на Съвета за подновяване на включването на дадена организация в списъка на лицата, групите и образуванията, участващи в извършването на терористични действия — Валидност).....	2
2019/C 270/03	Дело C-612/16: Решение на Съда (осми състав) от 19 юни 2019 г. (преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Обединено кралство) — C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Преюдициално запитване — Антидъмпинг — Тълкуване и валидност на регламентите, с които се възстановяват антидъмпинговите мита вследствие на решение на Съда за обявяване на невалидност — Правно основание — Недопускане на обратно действие — Давност)	3

2019/C 270/04	Дело C-591/17: Решение на Съда (голям състав) от 18 юни 2019 г. — Република Австрия/Федерална република Германия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Членове 18 ДФЕС, 34 ДФЕС, 56 ДФЕС и 92 ДФЕС — Правна уредба на държава членка, предвиждаща такса за ползване на инфраструктурите за леките автомобили — Положение, при което собствениците на регистрирани в тази държава членка превозни средства се ползват от освобождаване от данъка върху моторните превозни средства в размер, съответстващ на тази такса)	4
2019/C 270/05	Дело C-607/17: Решение на Съда (първи състав) от 19 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen — Швеция) — Skatteverket/Memira Holding AB (Преюдициално запитване — Корпоративен данък — Група от дружества — Свобода на установяване — Приспадане на загуби на чуждестранно дъщерно дружество — Понятие „окончателни загуби“— Вливане на дъщерното дружество в дружеството майка — Законодателство на държавата по седалището на дъщерното дружество, което допуска приспадане на загубите в рамките на сливане само за правния субект, който ги е претърпял)	5
2019/C 270/06	Дело C-608/17: Решение на Съда (първи състав) от 19 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen — Швеция) — Skatteverket/Holmen AB (Преюдициално запитване — Корпоративен данък — Група от дружества — Свобода на установяване — Приспадане на загуби на чуждестранно дъщерно дружество — Понятие „окончателни загуби“— Прилагане към непряко дъщерно дружество — Законодателство на държавата по седалище на дружеството майка, което изисква пряко притежаване на дъщерното дружество — Законодателство на държавата по седалище на дъщерното дружество, което ограничава приспадането на загуби и го забранява в годината на ликвидацията)	6
2019/C 270/07	Дело C-660/17 P: Решение на Съда (първи състав) от 19 юни 2019 г. — RF/Европейска комисия (Обжалване — Жалба за отмяна — Изпращане на жалбата по факс — Внасяне на оригинала на жалбата в секретариата на Общия съд след изтичане на срока — Забавяне при пренасянето на писмото — Понятие за „непреодолима сила или случайно събитие“)	7
2019/C 270/08	Дело C-682/17: Решение на Съда (пети състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Инсталация за пречистване на природен газ — Улавяне на сярата — „Процес на Клаус“— Производство на електроенергия в помощно съоръжение — Производство на топлоенергия — Отделение на съдържащ се в горивото въглероден диоксид (CO ₂) — Член 2, параграф 1 — Приложно поле — Приложение I — Дейност по „изгаряне на горива“— Член 3, буква ф) — Понятие „генератор на електроенергия“— Член 10а, параграфи 3 и 4 — Преходен режим за хармонизирано безплатно разпределяне на квоти за емисии — Решение 2011/278/ЕС — Приложно поле — Член 3, буква в) — Понятие „подинсталация с топлинен показател“)	7
2019/C 270/09	Дело C-1/18: Решение на Съда (пети състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa — Латвия) — „Oribalt Rīga“ SIA, по-рано „Oriola Rīga“ SIA/Valsts ieņēmumu dienests (Преюдициално запитване — Митнически съюз — Регламент (ЕИО) 2913/92 — Член 30, параграф 2, букви б) и в) — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 152, параграф 1, букви а) и б) — Определяне на митническата стойност на стоките — Понятие за сходни стоки — Лекарствени продукти — Вземане предвид на всички фактори, които могат да имат влияние върху икономическата стойност на съответния лекарствен продукт — Срок от 90 дни, в който внесените стоки трябва да бъдат продадени в Европейския съюз — Краен срок — Липса на вземане предвид на търговските отстъпки)	8
2019/C 270/10	Дело C-41/18: Решение на Съда (четвърти състав) от 19 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Италия) — Meca Srl/Comune di Napoli (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 57, параграф 4, букви в) и ж) — Възлагане на обществени поръчки за услуги — Факултативни основания за изключване от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка — Тежко професионално нарушение, което поставя под въпрос честността на икономическия оператор — Прекратяване на предходен договор поради недостатъци при изпълнението му — Оспорване по съдебен ред, което пречи на възлагащия орган да оцени неизпълнението на договора до приключване на съдебното производство)	9

2019/C 270/11	Дело C-72/18: Решение на Съда (втори състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona — Испания) — Daniel Ustariz Aróstegui/Departamento de Educación del Gobierno de Navarra (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клауза 4, точка 1 — Принцип на недопускане на дискриминация — Публичен сектор на образованието — Национална правна уредба, която предвижда определено допълнително възнаграждение само в полза на преподавателите, които са държавни служители с безсрочно служебно правоотношение — Изключване на преподавателите, които са срочни договорно наети служители с публичноправен статут — Понятие за обективни причини — Присъщи особености на статута на държавния служител).....	10
2019/C 270/12	Дело C-100/18: Решение на Съда (втори състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Línea Directa Aseguradora SA/Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (Преюдициално запитване — Застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Директива 2009/103/ЕО — Член 3, първа алинея — Понятие „използване на превозни средства“ — Имуществена вреда, причинена на сграда от пожар на превозно средство, паркирано в частен гараж в тази сграда — Покриване от задължителната застраховка).....	11
2019/C 270/13	Дело C-291/18: Решение на Съда (трети състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Grup Servicii Petroliere SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 148, букви а) и в) — Освобождания, свързани с международен транспорт — Доставка на самоиздигащи се платформи за морско сондиране — Понятието „плавателни съдове, предназначени за плаване в открито море“ — Обхват).....	12
2019/C 270/14	Дело C-404/18: Решение на Съда (трети състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Arbeidsrechtbank Antwerpen — Белгия) — Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen/WTG Retail BVBA (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2006/54/ЕО — Равно третиране на мъжете и жените — Достъп до заетост и условия на труд — Член 24 — Защита срещу репресивни мерки — Отхвърляне на кандидатка поради нейната бременност — Работник или служител, предприел действия в полза на тази кандидатка — Уволнение на работника или служителя).....	12
2019/C 270/15	Дело C-313/19 P: Жалба, подадена на 15 април 2019 г. от Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 14 февруари 2019 г. по дело T-125/18, Associazione GranoSalus/Комисия.....	13
2019/C 270/16	Дело C-336/19: Преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof (Белгия), постъпило на 18 април 2019 г. — Centraal Israëlitisch Consistorie van België и др., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België и др., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW и др., встъпили страни: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA и др., Centraal Israëlitisch Consistorie van België и др., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA).....	15
2019/C 270/17	Дело C-360/19: Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 3 май 2019 г. — Crown Van Gelder BV/Autoriteit Consument en Markt.....	16
2019/C 270/18	Дело C-361/19: Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 3 май 2019 г. — De Ruiter vof/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit.....	17
2019/C 270/19	Дело C-372/19: Преюдициално запитване от Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Белгия), постъпило на 10 май 2019 г. — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)/Weareone.World BVBA, Wecandance NV.....	17
2019/C 270/20	Дело C-384/19: Иск, предявен на 16 май 2019 г. — Европейска комисия/Кралство Испания.....	18

2019/C 270/21	Дело C-387/19: Преюдициално запитване от Raad van State (Белгия), постъпило на 17 май 2019 г. — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel/Vlaams Gewest	19
2019/C 270/22	Дело C-388/19: Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — SAAD) (Португалия), постъпило на 17 май 2019 г. — МК/Autoridade Tributária e Aduaneira	20
2019/C 270/23	Дело C-392/19: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 21 май 2019 г. — VG Bild-Kunst/Stiftung Preußischer Kulturbesitz	20
2019/C 270/24	Дело C-401/19: Жалба, подадена на 24 май 2019 г. — Република Полша/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз	21
2019/C 270/25	Дело C-403/19: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 24 май 2019 г. — Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics	22
2019/C 270/26	Дело C-437/19: Преюдициално запитване от Cour administrative (Люксембург), постъпило на 31 май 2019 г. — État du Grand-duché de Luxembourg/L	23
2019/C 270/27	Дело C-441/19: Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Нидерландия), постъпило на 12 юни 2019 г. — TQ/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	24
2019/C 270/28	Дело C-445/19: Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 6 юни 2019 г. — Viasat Broadcasting UK Ltd v TV 2/Danmark A/S, Kingdom of Denmark	24
2019/C 270/29	Дело C-475/19 P: Жалба, подадена на 20 юни 2019 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 10 април 2019 г. по дело T-229/17, Федерална република Германия/Европейска Комисия	25
2019/C 270/30	Дело C-498/19 P: Жалба, подадена на 27 юни 2019 г. от Румъния срещу определенията, постановено от Общия съд (осми състав) на 30 април 2019 г. по дело T-530/18, Румъния/Комисия	27
Общ съд		
2019/C 270/31	Дело T-488/18: Жалба, подадена на 17 юни 2019 г. — ХС/Комисия	29
2019/C 270/32	Дело T-236/19: Жалба, подадена на 8 април 2019 г. — Le Comité de Douzelage de Houffalize/Комисия и ЕАСЕА	30
2019/C 270/33	Дело T-297/19: Иск, предявен на 6 май 2019 г. — Dragomir/Комисия	31
2019/C 270/34	Дело T-330/19: Жалба, подадена на 31 май 2019 г. — PNB Banka и др./ЕЦБ	32
2019/C 270/35	Дело T-344/19: Жалба, подадена на 10 юни 2019 г. — Front Polisario/Съвет	33
2019/C 270/36	Дело T-356/19: Жалба, подадена на 12 юни 2019 г. — Front Polisario/Съвет	35

2019/C 270/37	Дело T-358/19: Жалба, подадена на 13 юни 2019 г. — Groupe Canal +/Комисия	35
2019/C 270/38	Дело T-367/19: Жалба, подадена на 19 юни 2019 г. — Camerin/Комисия	36
2019/C 270/39	Дело T-368/19: Иск, предявен на 18 юни 2019 г. — Datenlotsen Informationssysteme/Комисия	37
2019/C 270/40	Дело T-375/19: Жалба, подадена на 20 юни 2019 г. — Pisoni/Парламент	39
2019/C 270/41	Дело T-377/19: Жалба, подадена на 21 юни 2019 г. — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL)	39
2019/C 270/42	Дело T-378/19: Жалба, подадена на 21 юни 2019 г. — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL)	40
2019/C 270/43	Дело T-379/19: Жалба, подадена на 21 юни 2019 г. — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO (Serviceplan)	41
2019/C 270/44	Дело T-380/19: Жалба, подадена на 21 юни 2019 г. — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO (Serviceplan Solutions)	42
2019/C 270/45	Дело T-381/19: Жалба, подадена на 21 юни 2019 г. — adp Gauselmann/EUIPO — Gameloft (City Mania)	43
2019/C 270/46	Дело T-382/19: Жалба, подадена на 25 юни 2019 г. — Turk Hava Yollari/EUIPO — Sky (skylife)	44
2019/C 270/47	Дело T-383/19: Жалба, подадена на 21 юни 2019 г. — CI и др./Парламент и Съвет	45
2019/C 270/48	Дело T-385/19: Жалба, подадена на 25 юни 2019 г. — Mazzone/Парламент	46
2019/C 270/49	Дело T-388/19: Жалба, подадена на 28 юни 2019 г. — Puigdemont i Casamajó и Comín i Oliveres/Парламент	47
2019/C 270/50	Дело T-389/19: Жалба, подадена на 27 юни 2019 г. — Coppo Gavazzi/Парламент	48
2019/C 270/51	Дело T-390/19: Жалба, подадена на 27 юни 2019 г. — Muscardini/Парламент	50
2019/C 270/52	Дело T-391/19: Жалба, подадена на 27 юни 2019 г. — Vinci/Парламент	50
2019/C 270/53	Дело T-392/19: Жалба, подадена на 27 юни 2019 г. — Mantovani/Парламент	51
2019/C 270/54	Дело T-400/19: Жалба, подадена на 28 юни 2019 г. — Iccrea Banca/ЕСП	52

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

(2019/C 270/01)

Последна публикация

ОВ С 263, 5.8.2019 г.

Предишни публикации

ОВ С 255, 29.7.2019 г.

ОВ С 246, 22.7.2019 г.

ОВ С 238, 15.7.2019 г.

ОВ С 230, 8.7.2019 г.

ОВ С 220, 1.7.2019 г.

ОВ С 213, 24.6.2019 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (пети състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Landgericht Saarbrücken — Германия) — Наказателно производство срещу К.Р.

(Дело C-458/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща външна политика и политика на сигурност — Борба с тероризма — Ограничителни мерки, приети спрямо определени лица и образувания — Запозвяване на средства — Обща позиция 2001/931/ОВППС — Член 1, параграфи 4 и 6 — Регламент (ЕО) № 2580/2001 — Член 2, параграф 3 — Решение на Съвета за подновяване на включването на дадена организация в списъка на лицата, групите и образуванията, участващи в извършването на терористични действия — Валидност)

(2019/C 270/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Saarbrücken (Регионален съд Заарбрюкен, Германия)

Страна в главното производство

К.Р.

Диспозитив

1) При разглеждането на преюдициалния въпрос не са установени обстоятелства, които могат да засегнат валидността на:

— Решение 2007/445/ЕО на Съвета от 28 юни 2007 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решения 2006/379/ЕО и 2006/1008/ЕО,

— Решение 2007/868/ЕО на Съвета от 20 декември 2007 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2007/445/ЕО,

- Решение 2008/583/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2007/868/ЕО, и
- Решение 2009/62/ЕО на Съвета от 26 януари 2009 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2008/583/ЕО.
- 2) Регламент (ЕО) № 501/2009 на Съвета от 15 юни 2009 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2009/62/ЕО е невалиден в частта, в която „Тигри за освобождение на Тамил Илам“ е оставена в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма.

(¹) ОВ С 354, 26.10.2015 г.

Решение на Съда (осми състав) от 19 юни 2019 г. (преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Обединено кралство) — C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Дело C-612/16) (¹)

(Преюдициално запитване — Антидъмпинг — Тълкуване и валидност на регламентите, с които се възстановяват антидъмпинговите мита вследствие на решение на Съда за обявяване на невалидност — Правно основание — Недопускане на обратно действие — Давност)

(2019/C 270/03)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподател: C & J Clark International Ltd

Ответник: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Диспозитив

- 1) В резултат на преценката на Съда по поставените му въпроси за валидност не се установиха обстоятелства, които да засягат валидността на Регламент за изпълнение (ЕО) 2016/1395 на Комисията от 18 август 2016 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито и за окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република, произведени от Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. и Win Profile Industries Ltd, и за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз по съединени дела C-659/13 и C-34/14, нито тази на Регламент за изпълнение (ЕО) 2016/1647 на Комисията от 13 септември 2016 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Виетнам и произведени от Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. и свързаното с него дружество Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd,

Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, и за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз по съединени дела C-659/13 и C-34/14.

- 2) Режимът на давността, предвиден в член 221, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 г., се прилага към събирането на антидъмпинговите мита, уредени в посочените в точка 1 от диспозитива на настоящото решение регламенти за изпълнение.

(¹) ОВ С 38, 6.2.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 18 юни 2019 г. — Република Австрия/Федерална република Германия

(Дело C-591/17) (¹)

**(Неизпълнение на задължения от държава членка — Членове 18 ДФЕС, 34 ДФЕС, 56 ДФЕС и 92 ДФЕС —
Правна уредба на държава членка, предвиждаща такса за ползване на инфраструктурите за леките
автомобили — Положение, при което собствениците на регистрирани в тази държава членка превозни
средства се ползват от освобождаване от данъка върху моторните превозни средства в размер,
съответстващ на тази такса)**

(2019/C 270/04)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Република Австрия (представители: G. Hesse, J. Schmoll и C. Drexel)

Ответник: Федерална република Германия (представители: T. Henze и S. Eisenberg, подпомагани от C. Hillgruber, Rechtsanwalt)

Встъпила страна в подкрепа на ищеца: Кралство Нидерландия (представители: J. Langer, J.M. Hoogveld и M. Bulterman)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Кралство Дания (представители: Nymann-Lindegren и M. Wolff)

Диспозитив

- 1) Като е въвела таксата за ползване на инфраструктурите за леките автомобили и същевременно е предвидила освобождаване от данъка върху моторните превозни средства в размер, който е най-малкото равен на размера на платената такса, в полза на собствениците на регистрирани в Германия превозни средства, Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по членове 18 ДФЕС, 34 ДФЕС, 56 ДФЕС и 92 ДФЕС.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.

- 3) Осъжда Федерална република Германия да заплати три четвърти от съдебните разноски, направени от Република Австрия, и да понесе своите съдебни разноски.
- 4) Република Австрия понася една четвърт от направените от нея съдебни разноски.
- 5) Кралство Нидерландия и Кралство Дания понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 402, 27.11.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 19 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen — Швеция) — Skatteverket/Memira Holding AB

(Дело C-607/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Корпоративен данък — Група от дружества — Свобода на установяване — Приспадане на загуби на чуждестранно дъщерно дружество — Понятие „окончателни загуби“ — Вливане на дъщерното дружество в дружеството майка — Законодателство на държавата по седалището на дъщерното дружество, което допуска приспадане на загубите в рамките на сливане само за правния субект, който ги е претърпял)

(2019/C 270/05)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta förvaltningsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Skatteverket

Ответник: Memira Holding AB

Диспозитив

- 1) За преценката дали загубите на чуждестранно дъщерно дружество са окончателни по смисъла на точка 55 от решение от 13 декември 2005 г., Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), обстоятелството, че държавата членка по седалището на дъщерното дружество не позволява прехвърлянето на загубите на дружество на друго данъчнозадължено лице при сливане, докато подобно прехвърляне е предвидено в държавата членка по седалището на дружеството майка при сливане между местни дружества, не е определящо, освен ако дружеството майка не докаже, че за него е невъзможно да използва тези загуби, така че по-специално чрез прехвърляне те да бъдат отчетени за данъчни цели от трето лице за бъдещи данъчни години.
- 2) Ако споменатото в първия въпрос обстоятелство придобие релевантност, няма значение фактът, че в държавата по седалище на дъщерното дружество няма никакъв друг правен субект, който е можел да приспадне загубите при сливане, ако такова приспадане е било разрешено.

(¹) ОВ С 5, 8.1.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 19 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen — Швеция) — Skatteverket/Holmen AB

(Дело C-608/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Корпоративен данък — Група от дружества — Свобода на установяване — Приспадане на загуби на чуждестранно дъщерно дружество — Понятие „окончателни загуби“ — Прилагане към непряко дъщерно дружество — Законодателство на държавата по седалище на дружеството майка, което изисква пряко притежаване на дъщерното дружество — Законодателство на държавата по седалище на дъщерното дружество, което ограничава приспадането на загуби и го забранява в годината на ликвидацията)

(2019/C 270/06)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta förvaltningsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Skatteverket

Ответник: Holmen AB

Диспозитив

- 1) Понятието за окончателни загуби на чуждестранно дъщерно дружество по смисъла на точка 55 от решение от 13 декември 2005 г., Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), не се прилага към непряко дъщерно дружество, освен ако седалищата на всички междинни дружества по отношение на подалото заявление за групово данъчно облекчение дружество майка и непрякото дъщерно дружество, претърпяло загуби, които могат да се разглеждат като окончателни, не се намират в една и съща държава членка.
- 2) За преценката дали загубите на чуждестранно дъщерно дружество са окончателни по смисъла на точка 55 от решение от 13 декември 2005 г., Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), обстоятелството, че държавата членка по седалището на дъщерното дружество не позволява прехвърлянето на загубите на дружество на друго данъчнозадължено лице в годината на ликвидация, не е определящо, освен ако дружеството майка не докаже, че за него е невъзможно да използва тези загуби, така че по-специално чрез прехвърляне те да бъдат отчетени от трето лице за бъдещи данъчни години.
- 3) Ако споменатото в точка 2 от настоящия диспозитив обстоятелство придобие релевантност, няма значение в каква степен в следствие от законодателството на държавата на дъщерното дружество, претърпяло загуби, които могат да бъдат квалифицирани като окончателни, част от тях не са могли да бъдат приспаднати от текущите печалби на губещото дъщерно дружество или на друг правен субект от същата група.

⁽¹⁾ ОВ С 5, 8.1.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 19 юни 2019 г. — RF/Европейска комисия(Дело C-660/17 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Жалба за отмяна — Изпращане на жалбата по факс — Внасяне на оригинала на жалбата в секретариата на Общия съд след изтичане на срока — Забавяне при пренасянето на писмото — Понятие за „непреодолима сила или случайно събитие“)

(2019/C 270/07)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: RF (представител: K. Komar-Komarowski, radca prawny)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Szczodrowski, G. Meessen и I. Rogalski)

Диспозитив

- 1) Отхвърля искането за допускане на нови доказателства.
- 2) Отхвърля жалбата.
- 3) Осъжда RF да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 190, 4.6.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland(Дело C-682/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Инсталация за пречистване на природен газ — Улавяне на сярата — „Процес на Клаус“ — Производство на електроенергия в поточно съоръжение — Производство на топлоенергия — Отделяне на съдържащ се в горивото въглероден диоксид (CO₂) — Член 2, параграф 1 — Приложно поле — Приложение I — Дейност по „изгаряне на горива“ — Член 3, буква ф) — Понятие „генератор на електроенергия“ — Член 10а, параграфи 3 и 4 — Преходен режим за хармонизирано безплатно разпределяне на квоти за емисии — Решение 2011/278/ЕС — Приложно поле — Член 3, буква в) — Понятие „подинсталация с топлинен показател“)

(2019/C 270/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

- 1) Член 3, буква ф) от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, изменена с Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че инсталация като тази, предмет на главното производство, която в рамките на дейността си по „изгаряне на горива в инсталации с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW“, посочена в приложение I към тази директива, произвежда електроенергия, предназначена главно за задоволяване на собствените ѝ нужди, трябва да се счита за „генератор на електроенергия“ по смисъла на тази разпоредба, след като тази инсталация, от една страна, извършва едновременно дейност по производството на продукт, който не е включен в това приложение, и от друга страна, подава непрекъснато срещу заплащане част, макар и малка, от произведената електроенергия в обществената електроразпределителна мрежа, към която по технически причини тази инсталация трябва да бъде свързана постоянно.
- 2) Член 3, буква в) от Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87 трябва да се тълкува в смисъл, че инсталация като тази, предмет на главното производство, доколкото тя трябва да се счита за „генератор на електроенергия“ по смисъла на член 3, буква ф) от Директива 2003/87, няма право да ѝ бъдат разпределени безплатни квоти за емисии за топлинната енергия, произведена в рамките на дейността ѝ по „изгаряне на горива в инсталации с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW“, посочена в приложение I към тази директива, когато тази топлинна енергия се използва за цели, различни от производството на електроенергия, щом такава инсталация не отговаря на условията, предвидени в член 10а, параграфи 4 и 8 от посочената директива.

(¹) ОВ С 112, 26.3.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa — Латвия) — „Oribalt Rīga“ SIA, по-рано „Oriola Rīga“ SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-1/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Митнически съюз — Регламент (ЕИО) 2913/92 — Член 30, параграф 2, букви б) и в) — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 152, параграф 1, букви а) и б) — Определяне на митническата стойност на стоките — Понятие за сходни стоки — Лекарствени продукти — Вземане предвид на всички фактори, които могат да имат влияние върху икономическата стойност на съответния лекарствен продукт — Срок от 90 дни, в който внесените стоки трябва да бъдат продадени в Европейския съюз — Краен срок — Липса на вземане предвид на търговските отстъпки)

(2019/C 270/09)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Oribalt Rīga“ SIA, по-рано „Oriola Rīga“ SIA

Ответник: Valsts ieņēmumu dienests

Диспозитив

- 1) Член 30, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 година трябва да се тълкува в смисъл, че когато митническата стойност на стоки като разглежданите лекарствени продукти е изчислена посредством прилагане на предвидения в тази разпоредба дедуктивен метод, за целите на определянето на сходните стоки компетентната национална митническа администрация трябва да вземе предвид всички релевантни фактори, каквито са съдържанието на тези стоки, тяхната заменяемост от гледна точка на действието им, както и тяхната взаимозаменяемост в търговско отношение, като осъществи по този начин фактическа преценка с оглед на всички фактори, които могат да повлияят върху действителната икономическа стойност на посочените стоки, включително пазарното положение на внесената стока и на нейния производител.
- 2) Член 152, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 трябва да се тълкува в смисъл, че за да определи единичната цена на внасяните стоки съгласно метода, предвиден в член 30, параграф 2, буква в) от Регламент № 2913/92, изменен с регламент № 82/97, предвиденият в член 152, параграф 1, буква б) от Регламент № 2454/93 срок от 90 дни, в който внасяните стоки трябва да бъдат продадени в Съюза, е краен срок.
- 3) Член 30, параграф 2, буква в) от Регламент № 2913/92, изменен с регламент № 82/97, трябва да се тълкува в смисъл, че отстъпките в продажната цена на внасяните стоки не могат да се вземат предвид при определяне на митническата стойност на тези стоки в приложение на тази разпоредба.

(¹) ОВ С 104, 19.3.2018 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 19 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Италия) — Meca Srl/Comune di Napoli

(Дело C-41/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 57, параграф 4, букви в) и ж) — Възлагане на обществени поръчки за услуги — Факултативни основания за изключване от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка — Тежко професионално нарушение, което поставя под въпрос честността на икономическия оператор — Прекратяване на предходен договор поради недостатъци при изпълнението му — Оспорване по съдебен ред, което пречи на възлагащия орган да оцени неизпълнението на договора до приключване на съдебното производство)

(2019/C 270/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Страни в главното производство

Жалбоподател: Meca Srl

Ответник: Comune di Napoli

в присъствието на: Sirio Srl

Диспозитив

Член 57, параграф 4, букви в) и ж) от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която оспорването по съдебен ред на решението за предсрочно прекратяване на договор за обществена поръчка, взето от възлагащ орган поради допуснати значителни недостатъци при неговото изпълнение, пречи на възлагащия орган, който открива нова процедура за възлагане на обществена поръчка, да направи на етапа на подбора на оферентите каквато и да било преценка на надеждността на засегнатия от това прекратяване оператор.

(¹) ОВ С 142, 23.4.2018 г.

Решение на Съда (втори състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona — Испания) — Daniel Ustariz Aróstegui/Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Дело C-72/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клауза 4, точка 1 — Принцип на недопускане на дискриминация — Публичен сектор на образованието — Национална правна уредба, която предвижда определено допълнително възнаграждение само в полза на преподавателите, които са държавни служители с безсрочно служебно правоотношение — Изключване на преподавателите, които са срочни договорно наети служители с публичноправен статут — Понятие за обективни причини — Присъщи особености на статута на държавния служител)

(2019/C 270/11)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Страни в главното производство

Жалбоподател: Daniel Ustariz Aróstegui

Ответник: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Диспозитив

Клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г. и съдържащо се в приложение към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като приложимата в главното производство, съгласно която право на определено допълнително възнаграждение имат само преподавателите, които са държавни служители с безсрочно служебно правоотношение, но не и в частност преподавателите, които са срочни договорно наети служители с публичноправен статут, ако натрупването на определен служебен стаж е единственото условие за предоставянето на това допълнително възнаграждение.

(¹) ОВ С 161, 7.5.2018 г.

Решение на Съда (втори състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Línea Directa Aseguradora SA/Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(Дело C-100/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Директива 2009/103/ЕО — Член 3, първа алинея — Понятие „използване на превозни средства“ — Илустративна вреда, причинена на сграда от пожар на превозно средство, паркирано в частен гараж в тази сграда — Покриване от задължителната застраховка)

(2019/C 270/12)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Línea Directa Aseguradora SA

Отговорник: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Диспозитив

Член 3, първа алинея от Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „използване на превозни средства“ в тази разпоредба включва случай като разглеждания в главното производство — в който превозно средство, паркирано в частен гараж на сграда и използвано съобразно с функцията му на средство за транспорт, се запалва и предизвиква пожар, причинен от електрическата система на това превозно средство и нанесъл вреди на тази сграда — при положение че посоченото превозно средство не е местено повече от 24 часа преди избухването на пожара.

(¹) ОВ С 161, 7.5.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Grup Servicii Petroliere SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Дело C-291/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 148, букви а) и в) — Освобождавания, свързани с международен транспорт — Доставка на самоиздигащи се платформи за морско сондиране — Понятието „плавателни съдове, предназначени за плаване в открито море“ — Обхват)

(2019/C 270/13)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Grup Servicii Petroliere SA

Ответници: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Диспозитив

Член 148, букви а) и в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащият се в него израз „плавателни съдове, предназначени за плаване в открито море“ не се прилага за доставката на плаващи съоръжения, каквито са самоиздигащите се платформи за морско сондиране от типа на разглежданите в главното производство, които се използват предимно в неподвижно положение за експлоатация на находища на въглеводороди в морето.

⁽¹⁾ ОВ C 259, 23.7.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Arbeidsrechtbank Antwerpen — Белгия) — Tine Vandenberg, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen/WTG Retail BVBA

(Дело C-404/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2006/54/ЕО — Равно третиране на мъжете и жените — Достъп до заетост и условия на труд — Член 24 — Защита срещу репресивни мерки — Отхвърляне на кандидатка поради нейната бременност — Работник или служител, предприел действия в полза на тази кандидатка — Уволнение на работника или служителя)

(2019/C 270/14)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Страни в главното производство

Ищци: Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Ответник: WTG Retail BVBA

Диспозитив

Член 24 от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата по главното производство, съгласно която, когато дадено лице, смятащо се за жертва на основана на пола дискриминация, е подало жалба, работникът или служителят, подпомогнал го в тази насока, е защитен от предприятието от работодателя репресивни мерки само ако се е явил като свидетел при разглеждането на тази жалба и свидетелските му показания отговарят на формалните изисквания, предвидени от посочената правна уредба.

(¹) ОВ С 311, 3.9.2018 г.

Жалба, подадена на 15 април 2019 г. от Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 14 февруари 2019 г. по дело T-125/18, Associazione GranoSalus/Комисия

(Дело C-313/19 P)

(2019/C 270/15)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (представител: G. Dalfino, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Основания и основни доводи

1. Жалбата срещу определението на Общия съд се основава на нарушение на член 263, четвърта алинея ДФЕС и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с членове 6 и 13 от Европейската конвенция за правата на човека.
2. Сдружението жалбоподател най-напред се позовава на нарушение на член 263, четвърта алинея ДФЕС, тъй като Общият съд не е взел предвид факта, че сдружение GranoSalus е процесуално легитимирано по силата на личната процесуална легитимация на своите членове, доколкото обжалваният Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/2324 „ги засяга пряко и лично“ като „подзаконов акт, който ги засяга пряко и който не включва мерки за изпълнение“.

В това отношение сдружението твърди, че Общият съд е приложил неправилно посочената разпоредба, приемайки, че условието за наличие на лично засягане не е налице, тъй като „някои от членовете на жалбоподателя са засегнати от обжалвания акт именно в общото им качество на потребители и на граждани на Съюза“ (т. 57 от определението).

Тази квалификация на членовете на жалбоподателя — сдружението GranoSalus, обаче е неправилна, тъй като, предвид Устава на сдружението, всички неговите членове, а чрез тях и самото сдружение, са носители и застъпници на интереса за защита на потребителите и на земеделските производители по-специално чрез подаването на искове „за оспорване по-конкретно на общностно равнище на евентуалното увеличаване на праговете на микотоксините и други замърсители с цел защита на здравето на потребителите и особено на децата“.

Тъй като условието за лично засягане е изпълнено и тъй като то се кумулира с условието за пряко засягане, Общият съд е допуснал грешка като се е произнесъл в това отношение, без да вземе предвид това обстоятелство.

3. Освен това сдружението твърди, че в определението си Общият съд неправилно е приел, че не е изпълнено предвиденото в член 263, четвърта алинея, последна част ДФЕС като условие за допустимост на жалбата условие за пряко засягане, поради приемането на национални мерки за изпълнение на обжалвания Регламент (ЕС) № 2017/2324 и е мотивирал решението си в това отношение с „подновяването от страна на държавите членки на разрешенията за пускане на пазара на продуктите за растителна защита, съдържащи активното вещество „глифозат“, считайки това обстоятелство за “[...] мерки за изпълнение на обжалвания акт по смисъла на член 263, четвърта алинея, последна част ДФЕС“ (т. 84 и 85 от обжалваното определение).

Неправилността на тази преценка личи от доказани с документи факт, че държавата членка, в която се намират седалището на сдружението и неговите членове (Италия), е транспонирала Регламент № 2017/2324 с известие на Министерството на здравеопазването от 19.12.2017 г., с което просто се подновява разрешението за активното вещество „глифозат“ за срок не по-дълъг от пет години и същевременно се удължават разрешенията за продуктите за растителна защита, съдържащи „глифозат“ до 15.12.2022 г., без да се извърши никаква дискреционна преценка, дори по отношение на техническите указания по приложения I и II към Регламент № 2324/2017.

В това отношение сдружението твърди също, че дори да се приеме, че известието на министерството 19.12.2017 г. представлява мярка за изпълнение, Общият съд не е взел предвид обстоятелството, че това известие не подлежи на обжалване пред националните съдилища, тъй като такъв иск е изключен от италианското право и от съответната съдебна практика (Consiglio di Stato, решение № 6243 от 9.11.2005 г.).

4. Следователно сдружението обжалва определението поради нарушение на член 263, четвърта алинея, последна част ДФЕС, тъй като Общият съд не е взел предвид предмета на спора, както е определен в жалбата. В това отношение се посочва, че Общият съд не е взел предвид обстоятелството, че преките последици на обжалвания регламент върху сдружението, а чрез него и върху неговите членове, се изразяват в канцерогенния потенциал на активното вещество „глифозат“ (вж. становището на Международната агенция за изследване на рака, публикувано на 20.03.2015 г., което не е взето предвид в обжалвания Регламент № 2017/2324), чието одобрение е от изключителната компетентност на Европейския съюз, а не е предмет на разрешение, което е от компетентността на държавите членки, тъй като националното одобрение на продукта за растителна защита не включва преценка на активното вещество „глифозат“, което вече е одобрено „нагоре по-веригата“ от Европейския съюз, и по този начин се изключва възможността италианската държава да разреши/откаже пускането на пазара на продуктите за растителна защита, съдържащи активното вещество „глифозат“. Следователно в случая Общият съд е преценил условията по член 263, четвърта алинея, последна част ДФЕС, без да вземе предвид доводите, изложени в рамките на производството, а именно че остатъчните вещества от глифозата отиват в подпочвените води, в храните (паста) и в почвата, с произтичащите от това вреди, които пускането на пазара на това вещество причинява на територията, на гражданите на държавите членки и на интересите, защитавани от сдружението, а чрез него, и от неговите членове.

Следователно Общият съд е трябвало да прецени наличието на засягане съгласно посочения член 263 с оглед на това обстоятелство и на разпоредбите на Устава на сдружение GranoSalus, както и с оглед на квалификацията на неговите членове, нещо, което не е направено в определението.

5. Въз основа на това сдружението оспорва даденото от първоинстанционния съд тълкуване на член 263, четвърта алинея, последна част ДФЕС, което обезсилва действието на тази разпоредба и намеренията на европейския законодател. В това отношение жалбоподателят се позовава на съображенията, изложени от генералните адвокати по редица дела (вж. например: заключение на генералния адвокат по дело C-456/13 P, заключение на генералния адвокат по дело C-583/11 P, заключение на генералния адвокат по съединени дела C-622/16 P — C-624/16 P), според които подобно ограничително тълкуване би лишило от смисъл и от полезно действие член 263).

С оглед на гореизложеното сдружението твърди, че тълкуването на член 263, четвърта алинея, последна част ДФЕС, дадено от Общия съд в обжалваното определение, противоречи на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Всеки, чийто права и свободи, гарантирани от правото на Съюза, са били нарушени, има право на ефективни правни средства за защита пред съд в съответствие с предвидените в настоящия член условия. Всеки има право неговото дело да бъде гледано справедливо [...]“), както и на член 6 (Право на справедлив съдебен процес) и на член 13 (Право на ефективни правни средства за защита) от Европейската конвенция за правата на човека, като по този начин възпрепятства предвидената възможност за сезиране на Общия съд поради наличието на пряко засягане в такава фактическа хипотеза и неоправдано накърнява системата за защита на правата, установена в правото на Европейския съюз.

Искания

Сдружение GranoSalus иска от Съда да отмени определението на Общия съд по дело T-125/18 — с което се приема, че жалбата е недопустима и се изключва процесуалната легитимация на членовете на Сдружението, по силата, от една страна, на твърдяната липса на лично засягане на последните от обжалвания регламент, от друга страна, на приемането на национални мерки за изпълнение, които изключват и наличието на пряко засягане — и вследствие на това да обяви за допустима жалбата за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/2324, с формулираните в нея искания, включително за постановяване на мерки за събиране на доказателства, и да върне делото на Общия съд за произнасяне по съществуващото на спора.

Преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof (Белгия), постъпило на 18 април 2019 г. — Centraal Israëlitisch Consistorie van België и др., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België и др., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW и др., встъпили страни: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA и др., Centraal Israëlitisch Consistorie van België и др., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

(Дело C-336/19)

(2019/C 270/16)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Centraal Israëlitisch Consistorie van België и др., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België и др., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. **Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW** и др.

Встъпили страни: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA и др., Centraal Israëlitisch Consistorie van België и др., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 26, параграф 2, първа алинея, буква в) от Регламент (ЕО) № 1099/2009 на Съвета от 24 септември 2009 година относно защитата на животните по време на умъртвяване ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че на държавите членки е разрешено, чрез дерогация от предвиденото в член 4, параграф 4 от този регламент и с цел подобряване на хуманното отношение към животните, да приемат правила като предвидените в Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft (Декрет на Фламандския регион от 7 юли 2017 г. за изменение на Закона от 14 август 1986 г. за защитата и хуманното отношение към животните във връзка с разрешените методи на клане на животни), които, от една страна, предвиждат забрана на клането на животни без зашеметяване, която се прилага и за извършеното по време на религиозен обред клане, а от друга страна, въвеждат алтернативен метод за зашеметяване при извършването по време на религиозен обред клане, основан на обратното зашеметяване и на идеята, че зашеметяването не може да води до смърт на животното?

- 2) При утвърдителен отговор на първия преюдициален въпрос — нарушава ли член 26, параграф 2, първа алинея, буква в) от посочения регламент — при тълкуването му в посочения в първия преюдициален въпрос смисъл — член 10, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз?
- 3) При утвърдителен отговор на първия преюдициален въпрос — нарушава ли член 26, параграф 2, първа алинея, буква в) във връзка с член 4, параграф 4 от посочения регламент — при тълкуването му в посочения в първия преюдициален въпрос смисъл — членове 20, 21 и 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като по отношение на животни, клането на които се извършва по специфични методи, предписани при определени религиозни обреди, е предвидена само обвързана с условия дерогация от задължението за зашеметяване (член 4, параграф 4 във връзка с член 2, параграф 2), докато поради причините, посочени в съображенията на Регламента, за умъртвяването на животни по време на ловни дейности, риболовни дейности, културни или спортни прояви са предвидени правила, съгласно които тези дейности не попадат в приложното поле на Регламента или спрямо тях не се прилага задължението за зашеметяване на животното при умъртвяването (член 1, параграф 1, втора алинея и параграф 3)?

(¹) ОВ L 303, 2009 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 3 май 2019 г. — Crown Van Gelder BV/Autoriteit Consument en Markt

(Дело C-360/19)

(2019/C 270/17)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Страни в главното производство

Жалбоподател: Crown Van Gelder BV

Ответник: Autoriteit Consument en Markt

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 37, параграф 11 от Директива 2009/72/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО да се тълкува в смисъл, че посочената разпоредба предоставя правото на жалба срещу оператора на националната мрежа (оператор на преносна мрежа) и в полза на заинтересована страна, която не е свързана с мрежата на посочения оператор на мрежа (оператор на преносна мрежа), а само с регионална мрежа (разпределителна мрежа), в която преносът на електроенергия е спрял поради авария в националната мрежа (преносна мрежа), която захранва регионалната мрежа (разпределителна мрежа)?

(¹) ОВ L 211, 2009 г., стр. 55.

Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 3 май 2019 г. — De Ruiter vof/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Дело C-361/19)

(2019/C 270/18)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Страни в главното производство

Жалбоподател: De Ruiter vof

Отговорник: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Преюдициален въпрос

Валидни ли са член 99, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и член 73, параграф 4, буква а) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 ⁽²⁾ на Комисията от 17 юли 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол, мерките за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие, доколкото според тях при определянето на годината, за която е изчислено намаляване на кръстосаното съответствие, следва да се изхожда от годината, в хода на която е констатирано неспазването на правилата за кръстосано съответствие, когато годината на неспазването не съвпада с годината, в която е констатирано неспазването?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2013 г., стр. 549.

⁽²⁾ ОВ L 227, 2014 г., стр. 69.

Преюдициално запитване от Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Белгия), постъпило на 10 май 2019 г. — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)/Weareone.World BVBA, Wecandance NV

(Дело C-372/19)

(2019/C 270/19)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Страни в главното производство

Ищец: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Отговорници: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 102 ДФЕС евентуално във връзка с член 16 от Директива 2014/26/ЕС ⁽¹⁾ [на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година] „относно колективното управление на авторското право и сродните му права и многотериториалното лицензиране на правата върху музикални произведения за използване онлайн на вътрешния пазар“ да се тълкува в смисъл, че е налице злоупотреба с господстващо положение, когато организация за колективно управление на авторски права, която има фактически монопол в държава членка, прилага спрямо организатори на музикални събития модел за възнаграждение за правото на публично възпроизвеждане на музикални произведения, който наред с друго се основава на оборота и

1. използва степенувана фиксирана тарифа вместо тарифа, която (с помощта на актуалните технически средства) да взема предвид точната част на управлявания от организацията за колективно управление репертоар от изпълнената по време на събитието музика?
2. определя лицензните възнаграждения в зависимост и от външни фактори, като *inter alia* цената на билета, цената на храните и напитките, бюджета за участващите творци и бюджета за други елементи, като декора?

⁽¹⁾ ОВ L 84, 2014 г., стр. 72.

Иск, предявен на 16 май 2019 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-384/19)

(2019/C 270/20)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Manhaeve и E. Sanfrutos Cano)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— да се приеме за установено, че Кралство Испания е не е изпълнило задълженията си по член 7, параграфи 1 и 5 и по член 15, параграф 1 от Директива 2007/60/ЕО ⁽¹⁾ що се отнася до районите на речните басейни ES120 Гран Канария; ES122 Фуертевентура; ES123 Лансароте; ES124 Тенерифе; ES125 Ла Палма; ES126 Ла Гомера и ES127 Ел Хиеро.

— да се приеме за установено, че Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2007/60/ЕО що се отнася до районите на речните басейни ES120 Гран Канария, ES122 Фуертевентура и ES125 Ла Палма.

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

От информацията, предоставена от испанските органи, се установява, че Испания не е изготвила, допълнила и публикувала в срок до 22 декември 2015 г., установен в Директива, плановете за управление на риска от наводнения по отношение на районите на речните басейни ES120 Гран Канария, ES122 Фуертевентура, ES123 Лансароте, ES124 Тенерифе, ES125 Ла Палма, ES126 Ла Гомера и ES127 Ел Хиеро. Комисията не е получила и копие от посочените планове както се изисква съгласно член 15, параграф 1 от Директивата.

Освен това, по отношение на три от районите на речни басейни: ES120 Гран Канария; ES122 Фуертевентура и ES125 Ла Палма фазата на уведомяване и консултиране с обществеността не е била проведена и във всички случаи не е била завършена. В резултат от това Комисията счита, че Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2007/60/ЕО що се отнася до тези три райони на речни басейни.

(¹) Директива 2007/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно оценката и управлението на риска от наводнения (ОВ L 288, 2007 г., стр. 27).

Преюдициално запитване от Raad van State (Белгия), постъпило на 17 май 2019 г. — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel/Vlaams Gewest

(Дело C-387/19)

(2019/C 270/21)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподатели: RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel

Ответник: Vlaams Gewest

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 57, параграф 4, букви в) и ж) във връзка с параграфи 6 и 7 от Директива 2014/24/ЕС (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО да се тълкува в смисъл, че не допуска прилагане, при което икономически оператор се задължава по собствена инициатива да представи доказателства за мерките, предприети от него, за да докаже своята надеждност?
- 2) При положителен отговор: има ли тълкуваният в този смисъл член 57, параграф 4, букви в) и ж) във връзка с параграфи 6 и 7 от Директива 2014/24/ЕС директен ефект?

(¹) ОВ L 94, 2014 г., стр. 65.

**Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)
(Португалия), постъпило на 17 май 2019 г. — МК/Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Дело C-388/19)

(2019/C 270/22)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: МК

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 12 във връзка с членове 56, 57 и 58 от Договора за създаване на Европейската общност [понастоящем членове 18, 63, 64 и 65 от Договора за функционирането на Европейския съюз] да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата в настоящото производство (член 43, параграф 2 от Кодекса за ДДФЛ, одобрен с Декрет-закон № 442.º-A/88 от 30 ноември 1988 г., изменен със Закон № 109-V/2001 от 27 декември 2001 г., с изменения, въведени със Закон № 67.º-A/2007 от 31 декември 2007 г., с добавянето на параграфи 7 и 8 (понастоящем 9 и 10) към член 72 от Кодекса за ДДФЛ, за да се позволи капиталовите печалби, получени от продажбата на недвижими имоти с местонахождение в една държава членка (Португалия), да не се облагат факултативно с данъчна тежест, надхвърляща приложимата за същия вид сделка към доходите, получени от местно лице за държавата по местонахождение на имотите?

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 21 май 2019 г. —
VG Bild-Kunst/Stiftung Preußischer Kulturbesitz**

(Дело C-392/19)

(2019/C 270/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател в ревизионното производство: VG Bild-Kunst

Ответник в ревизионното производство: Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Преюдициален въпрос

Представява ли поставянето на уебсайт на трето лице посредством фрейминг на произведение, което се намира на разположение на свободно достъпен уебсайт със съгласие на притежателя на правата, публично разгласяване на произведението по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО ⁽¹⁾, ако това поставяне се осъществява при заобикаляне на мерките за защита срещу фрейминг, предприети или разпоредени от притежателя на правата?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

Жалба, подадена на 24 май 2019 г. — Република Полша/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

(Дело C-401/19)

(2019/C 270/24)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представители: В. Majczyna и W. Gonatarski, adwokat)

Ответници: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени член 17, параграф 4, буква б) и член 17, параграф 4, буква в) *in fine* (а именно в частта, съдържаща израза „и са положили максимални усилия за предотвратяване на бъдещото им качване в съответствие с буква б)“) от Директива (ЕС) 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година относно авторското право и сродните му права в цифровия единен пазар и за изменение на директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО ⁽¹⁾, и
- да осъди Европейския парламент и Съвета на Европейския съюз да заплатят съдебните разноски в производството.

Основания и основни доводи

Република Полша иска от Съда да отмени член 17, параграф 4, буква б) и член 17, параграф 4, буква в) *in fine* (а именно в частта, съдържаща израза „и са положили максимални усилия за предотвратяване на бъдещото им качване в съответствие с буква б)“) от Директива (ЕС) 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година относно авторското право и сродните му права в цифровия единен пазар и за изменение на директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО (ОВ L 130, 17.5.2019 г., стр. 92) и да осъди Европейския парламент и Съвета на Европейския съюз да заплатят съдебните разноски в производството.

При условията на евентуалност — ако Съдът приеме, че обжалваните разпоредби не могат да бъдат отделени от останалите разпоредби в член 17 от Директива (ЕС) 2019/790 без да се измени същността на съдържащата се в този член правна уредба — Република Полша иска член 17 от Директива (ЕС) 2019/790 да бъде отменен изцяло.

В подкрепа на искането си отмяна на обжалваните разпоредби от Директива 2019/790 Република Полша изтъква едно основание, а именно нарушение на правото на свобода на изразяване на мнение и на свобода на информация, гарантирано с член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Република Полша по-специално твърди, че налагането на доставчиците на онлайн услуга за споделяне на съдържание на задължение за полагане на всички възможни усилия, за да се гарантира неналичността на конкретните произведения и други защитени обекти, за които правоносителите са предоставили на доставчиците на услуги съответната и необходима информация (член 17, параграф 4, буква б) от Директива 2019/790) и налагането на доставчиците на онлайн услуга за споделяне на съдържание на задължение за полагане на всички възможни усилия, за да се предотврати бъдещото качване на произведения или други защитени обекти, за които правоносителите са подали достатъчно обосновано уведомление за (член 17, параграф 4, буква в) *in fine* от Директива 2019/790), означава, че за да не им се търси отговорност доставчиците трябва да извършват предварителна автоматична проверка (филтриране) на съдържанието, споделяно онлайн от потребителите, което съответно предполага да се въведат механизми за предварителен контрол. Такива механизми подкопават същността на правото на свобода на изразяване на мнение и на свобода на информация и не отговарят на изискването за пропорционалност и абсолютната необходимост на ограничаването на това право.

(¹) ОВ L 130, 2019 г., стр. 92.

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 24 май 2019 г. — Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Дело C-403/19)

(2019/C 270/25)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Société Générale SA

Ответник: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Преюдициален въпрос

С оглед на член 56 от Договора за създаване на Европейската общност, понастоящем член 63 от Договора за функционирането на Европейския съюз, обстоятелството, че прилагането на [данъчни] правила с оглед компенсиране на двойното данъчно облагане на дивидентите, изплатени на дружество, облагаемо с корпоративен данък в държавата членка, в която то е местно лице, от дружество, което е местно лице в друга държава членка и което поради упражнените от тази държава данъчни правомощия подлежи на облагане с данък при източника, може да доведе до запазване на неблагоприятно третиране на сделките с ценни книжа на чуждестранни дружества, извършени от дружества, облагаеми с корпоративен данък в първата държава, предполага ли, че тази държава — предвид избора да се компенсира двойното данъчно облагане — трябва да отиде по-далеч от отказа да събере данъчните приходи, които би получила от облагането с корпоративен данък на разглежданите дивиденди?

Преюдициално запитване от Cour administrative (Люксембург), постъпило на 31 май 2019 г. — État du Grand-duché de Luxembourg/L

(Дело C-437/19)

(2019/C 270/26)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour administrative

Страни в главното производство

Жалбоподател: État du Grand-duché de Luxembourg

Ответник: L

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 20, параграф 2, буква а) от Директива 2011/16 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че искане за обмен на информация, отправено от орган на запитваща държава членка, в което данъчнозадължените лица, за които се отнася искането, са посочени единствено чрез качеството им на действителни акционери и притежатели на юридическо лице, без предварително да са били поименно и индивидуално идентифицирани от страна на запитващия орган, съответства на изискванията за идентификация по тази разпоредба?
- 2) В случай на положителен отговор на първия въпрос, следва ли член 1, параграф 1 и член 5 от същата директива да се тълкуват в смисъл, че спазването на стандарта за предполагаема значимост означава, че органът на запитващата държава членка може — за да докаже, че въпреки липсата на индивидуална идентификация на данъчнозадължените лица, за които се отнася искането, не е налице опит за извличане на информация — да се обоснове въз основа на ясни и достатъчни обяснения, че води разследване, насочено срещу ограничена група лица, а не просто разследване за общ данъчен надзор, и че това разследване е оправдано с обосновани подозрения за неспазване на конкретно данъчно задължение?
- 3) Следва ли член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че когато

— субект на административното право, на който компетентният орган на запитаната държава членка е наложил административна имуществена санкция за неизпълнение на административен акт, разпореждащ му да предостави информация в рамките на обмен между националните данъчни администрации на основание Директива 2011/16 и който не подлежи на самостоятелно обжалване съгласно вътрешното право на запитаната държава членка, е оспорил инцидентно законосъобразността на този акт в рамките на жалба срещу имуществената санкция, и

— се е запознал с минималната информация, посочена в член 20, параграф 2 от Директива 2011/16 едва в хода на съдебното производство, образувано по жалбата му срещу посочената санкция,

следва да му бъде определен отлагателен срок за плащане на глобата, след окончателното потвърждаване на валидността на разпореждането в рамките на инцидентния контрол и на решението за налагане на глоба, издадени срещу него, за да може да изпълни разпореждането, след като се е запознал по този начин с данните относно предполагаемата значимост, потвърдена окончателно от компетентния съд?

⁽¹⁾ Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 година относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 2011 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от **Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Нидерландия)**,
постъпило на 12 юни 2019 г. — **TQ/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Дело C-441/19)

(2019/C 270/27)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag, Sitzungsort 's-Hertogenbosch

Страни в главното производство

Жалбоподател: TQ

Отговорник: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 10 от Директива 2008/115/ЕО ⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директивата за връщането“) във връзка с членове 4 и 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), съображение 22 и член 5, буква а) от Директивата за връщането, както и член 15 от Директива 2011/95/ЕС ⁽²⁾ (наричана по-нататък „Директивата за признаването“) да се тълкуват в смисъл, че преди да наложи задължение за връщане на непридружен малолетен или непълнолетен чужденец, държавата членка трябва да се увери и да изследва дали в страната на произход най-малкото по принцип е предвидена и е на разположение подходяща възможност за приемане?
2. Трябва ли член 6, параграф 1 от Директивата за връщането във връзка с член 21 от Хартата да се тълкуват в смисъл, че държавата членка няма право да прави разграничение по възраст, когато признава правото на законно пребиваване на своята територия, ако се установи, че непридружен малолетен или непълнолетен чужденец не може да получи нито статут на бежанец, нито субсидиарна закрила?
3. Трябва ли член 6, параграф 4 от Директивата за връщането да се тълкува в смисъл, че ако непридружен малолетен или непълнолетен чужденец не спазва задължението за връщане и държавата членка не предприеме и не възнамерява да предприеме никакви конкретни действия за експулсирането му, изпълнението на задължението за връщане следва да бъде спряно и следва да му бъде признато право на законно пребиваване? Трябва ли член 8, параграф 1 от Директивата за връщането да се тълкува в смисъл, че издаването на решение за връщане на непридружен малолетен или непълнолетен чужденец, без след това да се предприемат действия за експулсирането му до навършването на 18 години, представлява нарушение на принципа на лоялност и на принципа на взаимното доверие?

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 2008 г., стр. 98).

⁽²⁾ Директива на Европейския парламент и Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9).

Преюдициално запитване от **Østre Landsret (Дания)**, постъпило на 6 юни 2019 г. — **Viasat Broadcasting UK Ltd v TV 2/Danmark A/S, Kingdom of Denmark**

(Дело C-445/19)

(2019/C 270/28)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Ищец: Viasat Broadcasting UK Ltd

Ответници: TV 2/Danmark A/S, Kingdom of Denmark

Преюдициални въпроси

- 1) Съществува ли задължение за националния съд да разпореди на получателя на помощта да плати лихва за неправомерност (вж. решение по дело CELF ⁽¹⁾) и в случай като настоящия, в който неправомерната държавна помощ представлява приета впоследствие за съвместима с вътрешния пазар съгласно член 106, параграф 2 ДФЕС компенсация за обществена услуга и в който одобрението се основава на оценка на общото финансово състояние на цялото предприятие, предоставящо обществена услуга, включително на неговата капитализация?
- 2) Съществува ли задължение за националния съд да разпореди на получателя на помощта да плати лихва за неправомерност (вж. решение по дело CELF) и по отношение на суми, които при обстоятелства като тези в настоящия случай са прехвърлени от получателя на помощта на свързани с него предприятия по силата на публичноправно задължение, но с окончателно решение на Комисията са квалифицирани като представляващи предимство за получателя на помощта по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС?
- 3) Съществува ли задължение за националния съд да разпореди на получателя на помощта да плати лихва за неправомерност (вж. решение по дело CELF) и по отношение на държавна помощ, която получателят на помощта при обстоятелства като тези в настоящия случай е получил от публично контролирано предприятие, при положение че част от средствата на последното са от продажби на услугите на получателя на помощта?

⁽¹⁾ Решение от 12 февруари 2008 г. (дело C-199/06, CELF *u* *Ministre de la Culture et de la Communication*, EU:C:2008:79).

Жалба, подадена на 20 юни 2019 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 10 април 2019 г. по дело T-229/17, Федерална република Германия/Европейска Комисия

(Дело C-475/19 P)

(2019/C 270/29)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: J. Möller, представител, M. Kottmann, M. Winkelmüller, F. van Schewick, адвокати)

Други страни в производството: Европейска комисия, Република Финландия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

1. да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 10 април 2019 г. по дело T-229/17, Федерална република Германия срещу Европейската комисия,
2. да отмени Решение (ЕС) 2017/133 на Комисията от 25 януари 2017 година относно запазването с ограничение в Официален вестник на Европейския съюз на позоваването на хармонизирания стандарт EN 14342:2013 „Подова настилка от дървесина и паркет: Характеристики, оценка на съответствието и маркировка“ в съответствие с Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾,
3. да отмени Решение (ЕС) 2017/145 на Комисията от 25 януари 2017 година относно запазването с ограничение в Официален вестник на Европейския съюз на позоваването на хармонизирания стандарт EN 14904:2006 „Покрития за спортни площадки. Използване на покрития за много спортове на закрито. Изисквания“ в съответствие с Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾,
4. да отмени Съобщенията на Комисията в рамките на изпълнението на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета от 10 март 2017 г., 11 август 2017 г., 15 декември 2017 г. и 9 март 2018 г. ⁽³⁾, в частта в която се отнасят до стандарти EN 14342:2013 и EN 14904:2006,
5. при условията на евентуалност съответно към точки 2, 3 и 4, да върне делото на Общия съд,
6. да осъди Комисията за да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните три основания:

Първо, обжалваното съдебно решение нарушавало член 263, първа алинея ДФЕС, тъй като исканията на Федерална република Германия за отмяна на обжалваните съобщения са отхвърлени като недопустими. Общият съд не съобразил, че обжалваните съобщения са предназначени да създадат задължителни правни последици, които не са идентични с правните последици на обжалваните решения.

Второ, обжалваното съдебно решение нарушавало член 18, параграф 2 във връзка с член 17, параграф 5 от Регламент № 305/2011. Общият съд не съобразил, че чрез тези разпоредби Комисията има правото, но и задължението да приеме една от препоръчаните от Федерална република Германия мерки.

Трето, обжалваното съдебно решение нарушавало член 18, параграф 2 във връзка с член 3, параграфи 1 и 2 и член 17, параграф 3 от Регламент № 305/2011. Общият съд не съобразил, че чрез тези разпоредби Комисията е задължена да прецени дали стандартите, предмет на делото, застрашават запазването на основните изисквания към строежите.

⁽¹⁾ ОВ L 21, 2017 г., стр. 113.

⁽²⁾ ОВ L 22, 2017 г., стр. 62.

⁽³⁾ ОВ С 76, 2017 г., стр. 32; ОВ С 267, 2017 г., стр. 16; ОВ С 435, 2017 г., стр. 41; ОВ С 92, 2018 г., стр. 139.

Жалба, подадена на 27 юни 2019 г. от Румъния срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 30 април 2019 г. по дело T-530/18, Румъния/Комисия

(Дело C-498/19 P)

(2019/C 270/30)

Език на производството: румънски

Страни

Жалбоподател: Румъния (представители: С.-R, Caňăr, E. Gane, O.-C. Ichim, M. Chicu)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя:

— да се уважи жалбата, да се отмени изцяло определение на Общия съд по дело T-530/18, да се преразгледа дело T-530/18, като бъде уважено искането за частична отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2018/873 от 13 юни 2018 г. за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки по линия на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) ⁽¹⁾:

- a. изцяло по отношение на подмярка 1a (в размер на 13 184 846,61 EUR за финансовите години 2015 и 2016)
- б. изцяло по отношение на подмерки 3a, 5a, 3б, 4б (в размер на 45 532 000,96 EUR за финансовите години 2014, 2015 и 2016) и, при условията на евентуалност, частично за периода преди 19 септември 2015 г. (в размер 21 315 857,50 EUR)

или

— да се уважи жалбата, да се отмени изцяло определение на Общия съд по дело T-530/18, да се върне дело T-530/18 за ново разглеждане на Общия съд, който при новото разглеждане да уважи искането за отмяна и да отмени частично Решение за изпълнение (ЕС) 2018/873 от 13 юни 2018 г. по описания по-горе начин.

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

A. Нарушение на членове 263 и 297 ДФЕС и на принципа на правната сигурност

- i. **Общият съд не е оценил правилно от правна страна пълнотата и правилността на уведомлението и неправилно преценява, че срокът по член 263 ДФЕС може да започне да тече от уведомлението на Комисията. Този подход на Общия съд нарушава и принципа на правната сигурност.**

Румъния счита, че наличието на каквато и да е грешка относно основните елементи на решение като Решение 2018/873 може да опорочи уведомяването и създава сериозни проблеми от гледна точка на принципа на правната сигурност. Поради това е достатъчно наличието на грешки, като установените от Общия съд, за да не може срокът по член 263 ДФЕС да започне да тече от уведомлението на Комисията.

Общият съд определя като минимални разликите между публикуваната и съобщената версия на Решение 2018/873, като се основава на факта, че това не пречи текстът да бъде разбран, тъй като думата „sumă” (размер) може да съответства само на вида корекция „sumă estimată” (предвиждана сума). Тъй като такъв вид корекция не съществува, Румъния счита, че правните доводи на Общия съд са грешни и че това очевидно пречи на разбирането на текста на решението и че уведомлението за него е опорочено.

- ii. **Общият съд допуска грешка при тълкуването на член 263 ДФЕС във връзка с член 297 ДФЕС, като пропуска да вземе предвид ефекта от публикуването на Решение 2018/873 в ОВ от гледна точка на ефективната информация и принципа на правната сигурност.**

От гледна точка на член 263, шеста алинея ДФЕС важно за упражняването на правото на иск/жалба е точното познаване на съдържанието на оспорвания акт на Европейския съюз, а не моментът, от който той влиза в сила/произвежда правни последици.

Моментът, от който започва да тече срокът от 2 месеца, в който може да се иска отмяната на акт като Решение 2018/873, за което трябва да бъде изпратено съобщение, но което въз основа на постоянна и утвърдена практика на автора на акта се публикува в Официален вестник, трябва да бъде моментът на публикуването, към който следва да се добавят предвидените в член 59 от Процедурния правилник на Общия съд 14 дни.

Това разрешение се налага в още по-голяма степен с оглед на конкретните обстоятелства, при които Решение 2018/873 е съобщено на румънските органи и публикувано — обстоятелства, които разкриват разликите между основни елементи на съобщения и публикувания текст на решението.

- iii. **Общият съд е нарушил принципа на правната сигурност, като е приел, че едно от несъответствията, посочени от Румъния (относно вида на корекцията „sumă estimată” — предвиждана сума) вместо „rată forfetară” — фиксирана сума), представлява минимална грешка във формулировката, допусната в съобщения и в публикувания текст, която обаче не е допусната нито в хода на административната процедура, нито в обобщаващия доклад и не води до неяснота относно вида на корекцията.**
- iv. **Общият съд на ЕС е нарушил член 263 ДФЕС, като е приел, че разликите между съобщения и публикувания в Официален вестник текст относно разпоредбите на Решение 2018/873, които се отнасят до други държави — членки на Европейския съюз, са неотнормими и без значение с оглед на качеството на държавата членка на привилегирован жалбоподател.**

- B. **Нарушение на принципа на състезателност, включително от гледна точка на член 64 от Процедурния правилник на Общия съд**

Румъния счита, че Общият съд е нарушил принципа на състезателност, като не е дал възможност на румънските органи да вземат становище по съобщената от Комисията информация в отговор на въпрос на съда на Съюза, информация обосновава отхвърлянето на жалбата като недопустима.

⁽¹⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2018/873 на Комисията от 13 юни 2018 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки по линия на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 152, 2018 г., стр. 29).

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 17 юни 2019 г. — ХС/Комисия

(Дело T-488/18)

(2019/C 270/31)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ХС (представител: С. Bottino, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени на основание 270 ДФЕС акта за изключване на жалбоподателя от конкурс на общо основание EPSO/AD/338/17,
- а на основание член 263, параграф 4 ДФЕС — решение на С(2018) 3969 Европейската комисия,
- и на основание член 270 ДФЕС — списъка за бъдещи назначения по конкурс на общо основание EPSO/AD/356/18,
- както и да му присъди обезщетение за вреди, определено от Общия съд по справедливост, а също и да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди следното в подкрепа на жалбата:

По искането за отмяна на основание член 270 ДФЕС на изключването от конкурс на общо основание EPSO/AD/338/17:

1. Първо, че е налице нарушение на членове 3 и 7 от приложение III към Правилника съгласно тълкуването му, специално в решения Pachitis/Комисия (T-361/10) и НМ/Комисия (T-587/16).
2. Второ, че процедурата за подготовка на изпита e-tray представлява неизпълнение на задължението за опазване на тайната в работата на конкурсната комисия съгласно член 6 от приложение III към Правилника.
3. Трето, че провеждането на изпита e-tray по реда и условията, предвидени от EPSO, представлявало непряка дискриминация на жалбоподателя поради увреждане и нарушение на задължението за осигуряване на *reasonable adjustment* [разумно адаптиране].

По искането за отмяна на основание член 263, параграф 4 ДФЕС на решение С(2018) 3969 на Комисията:

4. Четвърто, нарушение на принципите, изведени в решения Alexandrou/Комисия (T-516/14) и Турке/Комисия (C-491/15 P).

По искането за отмяна на основание член 270 ДФЕС на списъка за бъдещи назначения по конкурс на общо основание EPSO/AD/356/18:

5. Пето, липса на компетентност на EPSO поради това, че не е предала надлежно на конкурсната комисия искането за преразглеждане по смисъла на точка 4.2.2 от общите разпоредби във връзка с конкурса или е заместила последната при вземането на решения и/или представянето на мотиви.
6. Шесто, нарушение на нормите на Правилника и на директивата в областта на дискриминацията, основана на увреждане.

Жалба, подадена на 8 април 2019 г. — Le Comité de Douzelage de Houffalize/Комисия и ЕАСЕА

(Дело T-236/19)

(2019/C 270/32)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Le Comité de Douzelage de Houffalize (Уфализ, Белгия) (представител: A. Kettels, avocat)

Ответник: Европейска комисия и Изпълнителна агенция за образование, аудиовизия и култура (ЕАСЕА)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени и/или измени обжалвания акт,
- да установи, че жалбоподателят има право формулярът му за правен субект да бъде валидиран, а следователно и да получи спорното финансиране.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си срещу решение на Комисията C(2019) 572 окончателен от 4 февруари 2019 г., с което се отхвърля жалбата по административен ред на жалбоподателя срещу решението на ЕАСЕА от 25 юни 2018 г. за отказ да бъде отпусната субсидия за кандидатурата му в отговор на поканата за представяне на кандидатури „Побратимяване на градове, втори срок“ (ЕАСЕА 36/2014), жалбоподателят изтъква следното основание:

- нарушение на член 131.2 от Регламент № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета,
- нарушение на принципа на оправданите правни очаквания и на правната сигурност,
- нарушение на принципа на пропорционалност и забрана на произвола,
- явна грешка в преценката и
- липса на уместни, достатъчни и релевантни мотиви за направената в обжалваното решение констатация, че оправданите правни очаквания и правната сигурност на жалбоподателя не са нарушени.

Според жалбоподателя обжалваното решение не отговаря точно на изтъкнатите от него съображения. Всъщност формулираните отговори или въобще не били свързани с доводите, които той изложил в искането си за преразглеждане, или били явно недостатъчни, за да обосноват отхвърлянето на довода, че са нарушени принципите на оправданите правни очаквания и на правната сигурност, или пък във всички случаи противоречали на обхвата на този принцип.

Жалбоподателят счита, че има основание да се позове на оправдани правни очаквания, че ще бъде признат за юридическо лице и ще има право да получи отказаните му субсидии. Като основание за оправданите си правни очаквания жалбоподателят посочва: решенията за отпускане на субсидии, които му били съобщени към момент, когато вече имал настоящата си правна форма, а именно вече бил фактическо сдружение, идентичното си фактическо и правно положение, както и липсата оттогава на каквото и да било изменение в правната уредба относно допустимостта на образувания без юридическа правосубектност. Поради това нямало каквото и да било основание да не се отговори на тези оправдани правни очаквания и да се приеме различна от вече възприетата в миналото позиция.

Иск, предявен на 6 май 2019 г. — Dragomir/Комисия

(Дело T-297/19)

(2019/C 270/33)

Език на производството: румънски

Страни

Ищец: Daniel Dragomir (Букурещ, Румъния) (представител: R. Chiriță, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Ищецът моли Общия съд:

- да установи нарушението на задълженията на Европейската комисия във връзка с гаранцията за спазване от страна на Румъния на задълженията, произтичащи от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни,
- да установи нарушението на задълженията на Европейската комисия във връзка с гаранцията за спазване от страна на Румъния на задълженията, произтичащи от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета,
- да установи нарушението на задълженията на Европейската комисия във връзка с гаранцията за спазване от страна на Румъния на задълженията, произтичащи от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните),
- да установи нарушението на задълженията на Европейската комисия във връзка с гаранцията за спазване от страна на Румъния на принципите на правовата държава, на независимостта на съдебните органи и на основните права на лицата под тяхната юрисдикция,
- да задължи ответника да поправи причинените неимуществени вреди, оценени на 2 EUR,
- да задължи ответника да поправи за в бъдеще констатираните неизпълнения.

Основания и основни доводи

Ищецът изтъква две основания в подкрепа на иска.

1. Първо основание относно неизпълнението от страна на Европейската комисия на нейните задължения, свързани с независимостта на съдебните органи, произтичащи от решението за въвеждане на механизъм за сътрудничество и проверка, от Договорите и от Хартата
 - Европейската комисия умишлено била пропуснала да изпълни своите задължения да защитава правовата държава, независимостта на съдебните органи в Румъния срещу претърпените от същите нападения от страна на румънската разузнавателна служба, и на правото на страните на справедлив процес.
2. Второ основание, относно неизпълнението от страна на Европейската комисия на нейните задължения в областта на защитата на личните данни
 - Европейската комисия не била изпълнила, или била изпълнила само формално, задължението да провери подробните условия за въвеждане в изпълнение на европейските директиви и регламенти в областта на защитата на личните данни.

Жалба, подадена на 31 май 2019 г. — PNB Банка и др./ЕЦБ

(Дело T-330/19)

(2019/C 270/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: PNB Банка AS (Рига, Латвия), CR и CT (представители: O. Behrends и M. Kirchner, lawyers)

Ответник: Европейска централна банка

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решението на ЕЦБ от 21 март 2019 г. относно предложението за придобиване на квалифицирано дялово участие от жалбоподателите в целевата банка,
- да осъди ответника да понесе съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват осем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: срокът за извършване на оценка от ЕЦБ съгласно член 22, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС ⁽¹⁾ е изтекъл преди обжалваното решение и следователно вече не е било възможно ЕЦБ да възрази срещу предложеното придобиване.
2. Второ основание: ЕЦБ е нарушила процедурата по член 15 от Регламента ЕНМ ⁽²⁾ и членове 85—87 от Рамковия регламент за ЕНМ ⁽³⁾.
3. Трето основание: обжалваното решение е основано на погрешно тълкуване и прилагане на критериите за оценка съгласно член 23 от Директива 2013/36/ЕС и транспонирането ѝ в Латвия.
4. Четвърто основание: ЕЦБ е нарушила принципа на пропорционалност.
5. Пето основание: ЕЦБ не е взела предвид дискреционния характер на решението да възрази срещу предложеното придобиване.
6. Шесто основание: ЕЦБ е изопачила релевантните факти по случая.
7. Седмо основание: ЕЦБ е нарушила принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност.
8. Осмо основание: ЕЦБ е нарушила принципа *nemo auditor*, като е пропуснала да вземе предвид своята собствена отговорност за загубата на доверие в процеса на регулиране.

⁽¹⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 2013 г., стр. 338).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 година за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определените на национално равнище органи (ЕЦБ/2014/17) (ОВ L 141, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 10 юни 2019 г. — Front Polisario/Съвет**(Дело T-344/19)**

(2019/C 270/35)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (представител: G. Devers, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме, че жалбата му за отмяна е допустима;
- да отмени обжалваното решение;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят навежда единадесет основания в подкрепа на жалбата си срещу Решение (ЕС) 2019/441 на Съвета от 4 март 2019 година за сключване на Споразумението за партньорство в областта на устойчивото рибарство между Европейския съюз и Кралство Мароко, протокола за прилагането му и размяната на писма, придружаваща споразумението (ОВ L 77, 2019г., стр. 4).

1. Първо основание: липса на компетентност на Съвета да приеме обжалваното решение, тъй като Европейският съюз и Кралство Мароко нямат компетентност да сключват международни договори, включващи Западна Сахара, вместо и от името на народа сахрави, представляван от Фронта Полисарио.
2. Второ основание: неизпълнение на задължението да се разгледа въпросът за спазването на основните права и на международното хуманитарно право, като се има предвид, че преди да приеме обжалваното решение Съветът не е разгледал този въпрос.
3. Трето основание: нарушение от страна на Съвета на задължението му да изпълнява решенията на Съда, доколкото в обжалваното решение не са взети предвид мотивите на Решението от 27 февруари 2018 г., Western Sahara Campaign UK (C-266/16, EU:C:2018:118).
4. Четвърто основание: нарушение на основните принципи и ценности, от които се ръководи дейността на Съюза на международната сцена, доколкото:
 - първо, в нарушение на правото на народите с оглед на тяхното национално единство, с обжалваното решение се отрича съществуването на народа сахрави, като той се заменя с изразите „народа на Западна Сахара“ и „съответното население“;
 - второ, в нарушение на правото на народите да разполагат свободно със собствените си природни ресурси, с обжалваното решение се сключва международно споразумение, при което, без съгласието на народа сахрави, се организира използването на неговите рибни ресурси от флотите на Съюза;

- трето, обжалваното решение се отнася до сключването с Кралство Мароко на международно споразумение, което се прилага в окупираната Западна Сахара, в рамките на анексионната политика на Кралство Мароко спрямо тази територия и на системните нарушения на основните права, което предполага продължаването на тази политика.
5. Пето основание: нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, доколкото обжалваното решение противоречи на изявленията на Съюза, който многократно е потвърждавал необходимостта от спазването на принципите на самоопределение и на относително действие на договорите.
6. Шесто основание: неправилно приложение на принципа на пропорционалност, тъй като поради отделния и различен статут на Западна Сахара, на нематериалния характер на правото на самоопределение и на качеството на трета страна на народа сахрави, Съветът няма компетентност да изгражда връзка на пропорционалност между възможните „ползи“ на споразумението в областта на рибарството и неговото въздействие върху сахравските природни ресурси.
7. Седмо основание: противоречие с общата политика в областта на рибарството, доколкото с прилагането на сключеното с обжалваното решение споразумение, флотове на Европейския съюз, срещу финансово заплашане на мароканските власти, ще имат достъп до рибните ресурси, принадлежащи на народа сахрави, без негово съгласие, въпреки че водите на Западна Сахара не представляват марокански „води“ по смисъла на членове 61 и 62 от Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право.
8. Осмо основание: нарушение на правото на самоопределение, доколкото:
- първо, с обжалваното решение се отрича националното единство на народа сахрави като субект на правото на самоопределяне, като той се заменя с изразите „народа на Западна Сахара“ и „съответното население“;
- второ, в нарушение на правото на народа сахрави да разполага свободно със собствените си природни ресурси, с обжалваното решение, без съгласието на народа сахрави, се организира използването на неговите рибни ресурси от флотове на Съюза;
- трето, в нарушение на правото на народа сахрави по отношение на териториалната цялост на неговата национална територия, с обжалваното решение се отрича отделния и различен статут на Западна Сахара и се подкрепя незаконното му разделяне от мароканската „Стена“.
9. Девото основание: нарушение на принципа на относителното действие на договорите, доколкото с обжалваното решение се отрича качеството на трета страна в отношенията между ЕС и Мароко на народа на Западна Сахара и без негово съгласие му се налагат задължения, свързани с неговата национална територия и природни ресурси.
10. Десето основание: нарушение на международното хуманитарно право и на международното наказателно право, доколкото:
- първо, обжалваното решение е за сключване на международно споразумение, приложимо за Западна Сахара, въпреки че мароканските окупационни сили не разполагат с *jus tractatus* по отношение на посочената територия и имат забрана за използването на природните ѝ ресурси;
- второ, с прилагането на сключеното с обжалваното решение споразумение, Съветът финансира мароканската инфраструктура в окупираната сахравска територия, за да може Кралство Мароко да внедри своето гражданско население и въоръжени сили;
- трето, като се използват изразите „народа на Западна Сахара“ и „съответното население“, с обжалваното решение се одобрява незаконния трансфер на марокански заселници към окупираната сахравска територия.
11. Единадесето основание: нарушение от страна на Съюза на задълженията му съгласно правото на международната отговорност, доколкото като се сключва с Кралство Мароко международно споразумение, приложимо за Западна Сахара, с обжалваното решение се утвърждават тежките нарушения на международното право, извършени от мароканските окупационни сили срещу народа на Западна Сахара и се съдейства за продължаване на положението, произтичащо от тези нарушения.

Жалба, подадена на 12 юни 2019 г. — Front Polisario/Съвет

(Дело T-356/19)

(2019/C 270/36)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (представител: G. Devers, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме, че жалбата му за отмяна е допустима;
- да постанови отмяна на обжалвания регламент;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си срещу Регламент (ЕС) 2019/440 на Съвета от 29 ноември 2018 година за разпределяне на възможностите за риболов по Споразумението за партньорство в областта на устойчивото рибарство между Европейския съюз и Кралство Мароко и протокол за прилагането му (ОВ L 77, 2019 г., стр. 1), жалбоподателят изтъква едно единствено основание, изведено от липсата на правно основание за приемането на посочения регламент поради незаконосъобразност на Решение 2019/441.

Това основание е разделено на единадесет части, които по същество са идентични с единадесетте основания, изтъкнати в рамките на дело T-344/19, Front Polisario/Съвет.

Жалба, подадена на 13 юни 2019 г. — Groupe Canal +/Комисия

(Дело T-358/19)

(2019/C 270/37)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: Groupe Canal + (Иси ле Мулино, Франция) (представители: P. Wilhelm, P. Gassenbach и O. de Juvigny, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна,
- да отмени на основание член 263 ДФЕС решението на Комисията от 7 март 2019 г. по преписка АТ.40023 в частта относно френския пазар и настоящите или бъдещите договори на Groupe Canal +,
- да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски, направени от дружеството Groupe Canal +.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Комисията е злоупотребила с властта си, тъй като ангажиментите, които е направила задължителни, за да сложи край на блокирането на географски принцип в областта на киното, влияят върху законодателните реформи, наскоро приети от европейския законодател.
2. Второ основание: Комисията е допуснала явна грешка в преценката на член 101, параграф 1 ДФЕС, доколкото е приела, че ангажиментите, предложени от NBCUniversal, Sony Pictures, Warner Bros и Sky, не засягат културното многообразие, и по-общо финансирането и експлоатирането на филми в Европейското икономическо пространство.
3. Трето основание: нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като Комисията е направила задължителни ангажименти, които са явно непропорционални с оглед на изразените опасения относно конкуренцията и които накърняват интересите на третите лица.

Жалба, подадена на 19 юни 2019 г. — Camerín/Комисия

(Дело T-367/19)

(2019/C 270/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Laure Camerín (Бастиа, Франция) (представител: Casado García-Hirschfeld, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна,
- в резултат на това да отмени частично обжалваното решение,

- да присъди обезщетение за неимуществени вреди, настъпили от съвкупността от действията и практиките на РМО, които трябва да се преценяват заедно и които жалбоподателят оценява на сумата *ex aequo et bono* от 50 000 EUR,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва четири основания в подкрепа на жалбата си срещу решението на Служба за управление и плащане по индивидуални права (наричана по-нататък „РМО“) относно изпълнение на заповед, наложен от белгийски съд, с който последният си запазва правото да удържа отново сумата от 3 839,60 EUR от пенсиите, които жалбоподателят ще трябва да получи.

1. Първо основание: нарушение на членове 1 и 25 от Хартата на основните права на Европейския съюз, нарушение на член 6 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“) и наличието на грешка в преценката. Във връзка с това жалбоподателят счита, че липсват както мотиви, така и правно основание, които да обосноват решението на РМО да продължи да удържа повече от две трети от неговата пенсия.
2. Второ основание: нарушение на принципа на законосъобразност и на правна сигурност. Според жалбоподателя Правилникът представлява „*lex specialis*“, който има предимство пред всяко национално право: в областта на жизнения минимум има също материалноправни разпоредби от Правилника, които предвиждат дерогация както от общото европейско трудово право, така и от националното трудово право.
3. Трето основание: нарушение на принципа на добра администрация и на задължението за полагане на грижа, тъй като не са изложени никакви мотиви относно фактите или доказателствата, които биха могли да обосноват приемането на решение от РМО да си запази правото да удържа отново сумата от 3 839,60 EUR от пенсиите, които жалбоподателят ще трябва да получи.
4. Четвърто основание: нарушение на принципа на равенство и на недопускане на дискриминация, по-специално доколкото ако се следва тълкуването на РМО, жизненият минимум зависи от държавата, в която длъжностното лице пребивава.

Жалбоподателят иска също така да бъде обезщетен за неимуществените вреди, които е претърпял от извършените от РМО нередности, които не му позволяват да води достоен начин на живот.

Иск, предявен на 18 юни 2019 г. — Datenlotsen Informationssysteme/Комисия

(Дело T-368/19)

(2019/C 270/39)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Хамбург, Германия) (представител: T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Ищецът моли Общия съд:

- да приеме за установено, че ответникът не е изпълнил задълженията си по член 108 ДФЕС, тъй като не е закрил официалната процедура по разследване по преписка SA.34402 (2015/C ex 2012/NN) с решение в разумен срок съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС, респ. член 9, параграф 1 от Регламент 2015/1589 ⁽¹⁾,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Ищецът излага следните основания в подкрепа на иска.

1. Нарушение на член 108 ДФЕС поради незакриване на официалната процедура по разследване
 - В рамките на първото основание се твърди, че 7-годишната продължителност на производството трябва да се приеме за неразумна. В тази насока ищецът изтъква, че с оглед на пространната информация, с която разполага ответникът, и на малкия брой открити въпроси вече трябвало да е взето решение. Освен това скорошно решение било необходимо и поради спешните финансови нужди на ищеца.
2. Нарушение на правото на разумна продължителност на производството като част от правото на добра администрация съгласно член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз
 - В рамките на второто основание се излагат доводи, които по същество съвпадат или са сходни с тези от първото основание.
3. Нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с член 20 от нея
 - В рамките на третото основание се твърди основно, че поради различни мерки, довели до забавяне на производството, ответникът е нарушил Кодекса на най-добри практики при провеждане на процедури за контрол на държавните помощи.
4. Нарушение на правото на уведомяване за мотивите като част от правото на ефективни правни средства за защита съгласно член 47 и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз
 - В рамките на четвъртото основание се твърди, че ответникът не може да се позовава общо на факта, че са необходими допълнителни проучвания, а трябвало да обосновава и логично да изясни защо това е необходимо.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 20 юни 2019 г. — Pisoni/Парламент

(Дело T-375/19)

(2019/C 270/40)

*Език на производството: италиански***Страни***Жалбоподател:* Ferruccio Pisoni (Тренто, Италия) (представител: M. Paniz, avvocato)*Ответник:* Парламент**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени съобщението на Генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент, в което е възпроизведено решение № 14/2018 от 12 юли 2018 г. на Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Бюро на председателството на камарата на депутатите, Италия) и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Съвет на председателството на Сената на републиката), както и
- да отмени новото определяне и преизчисляване на пожизнената надбавка, отпусната от Европейския парламент,
- въз основа на това да приеме и да постанови, че жалбоподателят има право да се запази в първоначалния размер въпросната пожизнена надбавка, чийто падеж е настъпил при действието на правната уредба в сила преди решение № 14/2018 на Ufficio di Presidenza della Camera и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica, като осъди Европейския парламент да му заплати всички неоснователно удържани суми, при отчитане на паричната ревалоризация и ведно със законната лихва от датата на удържането до окончателното изплащане, както и
- да осъди Европейския парламент да изпълни решението, което ще бъде постановено, и да възстанови незабавно и изцяло в първоначалния размер пожизнената надбавка и да поправи всички евентуални щети, доколкото има такива и се установи, че жалбоподателят има право на обезщетение за тях.
- при всяко положение да осъди Европейския парламент да заплати всички разноски, включително адвокатското възнаграждение, ДДС, данъци и такси и фиксирани разходи.

Основания и основни доводи*Основанията и основните доводи са идентични на тези по дело T-345/19, Santini/Парламент.***Жалба, подадена на 21 юни 2019 г. — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL)**

(Дело T-377/19)

(2019/C 270/41)

*Език на жалбата: немски***Страни***Жалбоподател:* Topcart GmbH (Висбаден, Германия) (представител: M. Gail, Rechtsanwalt)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Carl International (Лимоне, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „TC CARL“ — заявка за регистрация № 14 957 542

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 2 април 2019 г. по преписка R 1826/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 60, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 21 юни 2019 г. — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL)

(Дело T-378/19)

(2019/C 270/42)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Topcart GmbH (Висбаден, Германия) (представител: M. Gail, Rechtsanwalt)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Carl International (Лимоне, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „TC CARL“ — заявка за регистрация № 15 048 556

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 2 април 2019 г. по преписка R 1617/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 60, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 21 юни 2019 г. — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO (Serviceplan)

(Дело T-379/19)

(2019/C 270/43)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (Мюнхен, Германия) (представители: В. Koch и Р. Schmitz, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: регистрация на словна марка на Европейския съюз „Serviceplan“ — заявка за регистрация № 15 234 669

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 18 март 2019 г. по преписка R 1424/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото с него се отхвърля жалбата,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- Нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

**Жалба, подадена на 21 юни 2019 г. — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO
(Serviceplan Solutions)**

(Дело T-380/19)

(2019/C 270/44)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (Мюнхен, Германия) (представители: V. Koch и P. Schmitz, Rechtsanwälte)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: регистрация на словна марка на Европейския съюз „Serviceplan Solutions“ — заявка за регистрация № 15 244 742

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 25 март 2019 г. по преписка R 1427/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото с него се отхвърля жалбата,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 21 юни 2019 г. — *adp Gauselmann/EUIPO — Gameloft (City Mania)*

(Дело T-381/19)

(2019/C 270/45)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: *adp Gauselmann GmbH* (Любеке, Германия) (представител: P. Koch Moreno, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: *Gameloft SE* (Париж, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „City Mania“ — Заявка за регистрация № 15 936 339

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 11 април 2019 г. по преписка R 976/2018-2

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да уважи основанията за обжалване и да отмени обжалваното решение, да установи, че съществува вероятност от объркване между разглежданите марки и съответно да отхвърли изцяло заявката за регистрация на спорната марка, и
- да осъди EUIPO и противната страна, ако последната участва в производството пред Общия съд, да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 25 юни 2019 г. — Turk Hava Yollari/EUIPO — Sky (skylife)

(Дело T-382/19)

(2019/C 270/46)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Turk Hava Yollari АО (Истанбул, Турция) (представител: R. Almaraz Palmero, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sky Ltd (Isleworth, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на словна марка „skylife“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 898 322

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 23 април 2019 г. по преписка R 880/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да разпреди на EUIPO обяви за действителна спорната международна регистрация на марка № 898 322 за всички заявени стоки и услуги по класове 39 и 41,
- да осъди EUIPO и встъпилата страна Sky Limited да заплатят всички съдебни разноски по производството пред Общия съд, включително разноските по производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- Нарушение на член 60, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 94 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 21 юни 2019 г. — СИ и др./Парламент и Съвет

(Дело T-383/19)

(2019/C 270/47)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: CI, CJ, CK, CL и CN (представител: J. Fouchet, адвокат)

Ответници: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени Регламент (ЕС) 2019/592 на Европейския парламент и на Съвета от 10 април 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1806 за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване, във връзка с оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза,
- да осъди Съвета на Европейския съюз и Европейския парламент да заплатят всички съдебни разноски по производството, включително адвокатски хонорар в размер на 5000 EUR.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание — нарушаване с Регламент (ЕС) 2019/592 на правата, придобити въз основа на гражданството на Съюза.

На първо място, жалбоподателите смятат, че Парламентът и Съветът са нарушили правото им на личен и семеен живот, доколкото живеят в друга държава — членка на Съюза от повече от петнадесет години и имат тесни връзки с нея: някои имат съпруг или съпруга и деца, които са граждани на друга държава членка или притежават недвижим имот в тази държава.

На второ място жалбоподателите считат, че обжалваният регламент не е съобразен с принципа на равенство, тъй като предвижда прекратяване на права, които черпят от гражданството си на Съюза, без да прави разграничение между гражданите, към които се прилага правилото за отпадане на правото на гласуване след петнадесетгодишно пребиваване извън Обединеното кралство и останалите граждани.

2. Второто основание — несъобразяване на обжалвания регламент със статута на Гибралтар, доколкото Гибралтар е упоменат в същия регламент като „колония на британската корона“, което може да породи само атмосфера, която не е благоприятна за помирието между Испания и Обединеното кралство и накърнява правата на жителите на Гибралтар.
3. Третото основание — накърняване на освобождаването от виза, признато на британските граждани с Регламент 2018/1240, тъй като жалбоподателите ще трябва да поискат разрешение за пътуване ETIAS и следователно е налице възможност това разрешение да им бъде отказано.

Жалба, подадена на 25 юни 2019 г. — Mazzone/Парламент

(Дело T-385/19)

(2019/С 270/48)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Antonio Mazzone (Неапол, Италия) (представител: M. Paniz, avvocato)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени съобщението на Генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент, в което е възпроизведено решение № 14/2018 от 12 юли 2018 г. на Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Бюрото на председателството на камарата на депутатите, Италия) и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Съвета на председателството на Сената на републиката), както и
- да отмени новото определяне и преизчисляване на пожизнената надбавка, отпусната от Европейския парламент,
- въз основа на това да приеме и да постанови, че жалбоподателят има право да се запази въпросната пожизнена надбавка, чийто падеж е настъпил и предстои да настъпва на основание на правната уредба, действаща преди решение № 14/2018 на Ufficio di Presidenza della Camera и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica, като осъди Европейския парламент да му заплати всички неоснователно удържани суми, при отчитане на паричната ревалоризация и ведно със законната лихва от датата на удържането им, както и
- да осъди Европейския парламент да изпълни решението, което ще бъде постановено, да възстанови незабавно и изцяло в първоначалния размер пожизнената надбавка и да поправи всички евентуални щети, представляващи основание за обезщетяването на жалбоподателя,
- при всяко положение да осъди Европейския парламент да заплати всички разноски, включително адвокатското възнаграждение, ДДС, данъци и такси и фиксирани разходи.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са сходни с посочените по дело T-345/19, Santini/Парламент.

Жалба, подадена на 28 юни 2019 г. — Puigdemont i Casamajó и Comín i Oliveres/Парламент

(Дело T-388/19)

(2019/C 270/49)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Carles Puigdemont i Casamajó (Ватерло, Белгия) и Antoni Comín i Oliveres (Ватерло) (представители: P. Beckaert, адвокат, V. Emmerson QC, G. Boye и S. Beckaert, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Парламента, с което им се отказва достъп до специалното приемане, организирано за избраните членове на Парламента, както и инструкцията на председателя на Парламента от 29 май 2019 г., която не им позволява да подадат писмената декларация, изисквана съгласно член 3, параграф 2 от Правилника за дейността на Европейския парламент,
- да отмени решението на Парламента, потвърдено с писмото без правно основание на председателя на Парламента от 27 юни 2019 г., да не се отчетат официално обявените от Испания резултати от изборите за Европейски парламент от 26 май 2019 г., както и последващото решение да се вземе предвид друг непълен списък на избраните членове, съобщен от испанските органи на 17 юни 2019 г., който не включва жалбоподателите,
- да отмени решението на Парламента да разглежда съобщението на испанската избирателна комисия от 20 юни 2019 г. като лишавашо от действие обявяването на жалбоподателите за избрани членове на Парламента, което съставлява незаконосъобразно обявяване на свободно място, представляващо извършено от Парламента нарушение на член 13 от Акта за избирането на членове на ЕП от 1976 г.,
- да отмени решението на Парламента, потвърдено с писмото без правно основание на председателя на Парламента от 27 юни 2019 г., с което се отказва гарантирането съгласно член 3, параграф 2 от Правилника за дейността на правото на жалбоподателите да заемат мястото си в Парламента и в неговите органи и да се ползват с всички произтичащи от това права през периода от датата на първото заседание до произнасянето по възникналите спорове, отнесени както до Парламента, така и до испанските съдебни органи,
- да отмени решението на председателя на Парламента, потвърдено с писмото без правно основание на председателя на Парламента от 27 юни 2019 г., с което се отказва предприемането на действия за защита на привилегиите и имунитетите на жалбоподателите по член 9 от Протокол (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, в съответствие с член 8 от Правилника за дейността,
- да осъди ответника да заплати изцяло съдебните разноски в настоящото производство и в съответствие с член 340, втора алинея ДФЕС да осъди ответника да заплати обезщетение за претърпените вреди (неполучаване на месечното възнаграждение, изплащано на членовете на Европейския парламент), както и символично обезщетение от едно евро за претърпените неимуществени вреди.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: решението на Парламента, с което на жалбоподателите се отказва достъп до специалното приемане, организирано за избраните членове на Парламента, както и инструкцията на председателя на Парламента от 29 май 2019 г. са в нарушение на член 20, член 21 и член 39, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

2. Второ основание: решението на Парламента да не се отчетат официално обявените от Испания резултати от изборите за Европейски парламент от 26 май 2019 г., както и последващото решение да се вземе предвид друг непълен списък на избраните членове, съобщен от испанските органи на 20 юни 2019 г., който не включва жалбоподателите, нарушават член 12 от Акта за избирането на членове на ЕП от 1976 г. и член 3, параграф 2 от Решение 2018/937 ⁽¹⁾ на Европейския съвет във връзка с член 39, параграф 2 от Хартата, член 10, параграфи 1 и 2 ДЕС, член 14, параграфи 2 и 3 ДЕС и член 1, параграф 3 от Акта за избирането на членове на ЕП от 1976 г.
3. Трето основание: решението на Парламента да разглежда съобщението на испанската избирателна комисия от 20 юни 2019 г. като лишавашо от действие обявяването на жалбоподателите за избрани членове на Парламента съставлява незаконосъобразно обявяване на свободно място в нарушение, от страна на Парламента, на член 13 от Акта за избирането на членове на ЕП от 1976 г. и противоречи на член 6, параграф 2, член 8 и член 13 от Акта за избирането на членове на ЕП от 1976 г. във връзка с член 39, параграф 2 от Хартата, член 10, параграфи 1 и 2 ДЕС, член 14, параграфи 2 и 3 ДЕС и член 1, параграф 3 от Акта за избирането на членове на ЕП от 1976 г.
4. Четвърто основание: решението на Парламента, с което се отказва гарантирането съгласно член 3, параграф 2 от Правилника за дейността на правото на жалбоподателите да заемат мястото си в Парламента и в неговите органи и да се ползват с всички производствени от това права през периода от датата на първото заседание до произнасянето по възникналите спорове, отнесени както до Парламента, така и до испанските съдебни органи, нарушава член 3, параграф 2 от Правилника за дейността на Европейския парламент, член 5, параграф 1 и член 12 от Акта за избирането на членове на ЕП от 1976 г. във връзка с член 39, параграф 2 от Хартата, член 10, параграфи 1 и 2 ДЕС, член 14, параграфи 2 и 3 ДЕС и член 1, параграф 3 от Акта за избирането на членове на ЕП от 1976 г.
5. Пето основание: решението на председателя на Парламента, с което се отказва предприемането на действия за защита на привилегиите и имунитетите на жалбоподателите по член 9 от Протокол (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, нарушава член 5, параграф 2 от Правилника за дейността на Европейския парламент, член 6, параграф 2 от Акта за избирането на членове на ЕП от 1976 г. и член 9 от посочения протокол във връзка с член 39, параграф 2 от Хартата, член 10, параграфи 1 и 2 ДЕС, член 14, параграфи 2 и 3 ДЕС и член 1, параграф 3 от Акта за избирането на членове на ЕП от 1976 г.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2018/937 на Европейския съвет от 28 юни 2018 година за определяне на състава на Европейския парламент (ОВ L 165I, 2.7.2018 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 27 юни 2019 г. — Corpo Gavazzi/Парламент

(Дело T-389/19)

(2019/C 270/50)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Maria Teresa Corpo Gavazzi (Милано, Италия) (представител: M. Merola, avvocato)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателката моли Общия съд:

- да обяви за несъществуващо или да отмени изцяло решението, за което жалбоподателката е уведомена с обжалваното съобщение и с което Европейският парламент преизчислява пенсионните права за осигурителен стаж и възраст и разпорежда възстановяване на изплатената сума на основание на предходното определяне на пенсионните права,

- да осъди Парламента да възстанови всички неоснователно удържани суми ведно със законната лихва от момента на удържането им, като осъди Европейския парламент да изпълни постановеното съдебно решение и да предприеме всички необходими правни и фактически действия и да вземе съответните решения, за да обезпечи незабавното и пълно възстановяване на първоначалното равнище на пенсионното обезщетение,
- да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящото производство е относно акта, с който Европейският парламент преизчислява пенсионните права за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката след влизането в сила на 1 януари 2019 г. на Решение № 14/2018 на Бюрото на председателството на камарата на депутатите (Deliberazione n. 14/2018 dell'Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati) и разпорежда възстановяване на сумата, изплатена на основание на предходното им определяне.

Жалбоподателката изтъква четири твърдения в подкрепа на жалбата.

1. Първото твърдение е относно липсата на компетентност на автора на акта, съществени процесуални нарушения и нарушение на член 41 от Хартата на основните права.
 - В тази връзка твърди, че съобщението на Европейския парламент е незаконосъобразно, тъй като е опорочено от тежки и очевидни пропуски, преди всичко от процесуално естество, а именно: решението е прието от генерална дирекция „Финанси“, а не от Бюрото на Европейския парламент съгласно предвиденото в член 11а, параграф 6 и член 25, параграф 3 от Правилника за дейността на Европейския парламент. В Съобщението не били изложени никакви мотиви относно неговото приемане, водещи до автоматично прилагане на италианското решение.
2. Второто твърдение е относно липсата на правно основание за обжалвания акт и грешки при прилагане на правото във връзка с тълкуването на член 75 от Мерките за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент.
 - В тази връзка твърди, че обжалваният акт посочва неправилно като правно основание приложение III към Правилника за разноски и надбавки на членовете на Европейския парламент (ПРН) и член 75 от Мерките по прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент (МПУ). Пенсионният режим, предвиден с ПРН, отпада на 14 юли 2009 г. с влизането в сила на Устава на членовете на Европейския парламент. От своя страна член 75 от МПУ, който препраща към приложение III към ПРН, не оправомощава Европейския парламент да приема мерки като обжалваната.
3. Третото твърдение на жалбоподателката е, че съобщението явно нарушава законовата резерва на член 75, параграф 2 ПРН, който изрично се позовава на условията, предвидени от националното законодателство, с което изключва релевантността на вътрешните решения на камарата на депутатите на държава членка.
 - В тази връзка твърди, че промените съгласно Решение № 14/2018 на Бюрото на председателството на камарата на депутатите са приети не със закон от държавата, а само с решение на Бюрото на председателството на камарата на депутатите.
4. Четвъртото твърдение на жалбоподателката е относно явното нарушение на общите принципи на европейското право, като принципите на правна сигурност, оправдани правни очаквания, защита на придобити права и равенство.
 - В тази връзка твърди, че обжалваното решение тежко накърнява доверието на бившите членове на Парламента в неприкосновеността на вече придобити от тях права, както и очакванията им, възникнали на основание на действащата по време на мандата им правна уредба. В допълнение, значителното намаляване на средствата, изплатени на бившите членове на Парламента на основание на предишната уредба, не произтича от надлежно нормативно основание, нито от императивни изисквания, както следва от практиката на Съда на Съюза и на Европейския съд по правата на човека.

Жалба, подадена на 27 юни 2019 г. — Muscardini/Парламент

(Дело T-390/19)

(2019/C 270/51)

*Език на производството: италиански***Страни***Жалбоподател:* Cristiana Muscardini (Милано, Италия) (представител: M. Merola, avvocato)*Ответник:* Европейски парламент**Искания***Жалбоподателката моли Общия съд:*

- да обяви за несъществуващо или да отмени изцяло решението, за което жалбоподателката е уведомена с обжалваното съобщение и с което Европейският парламент преизчислява пенсионните права за осигурителен стаж и възраст и разпорежда възстановяване на изплатената сума на основание на предходното определяне на пенсионните права,
- да осъди Парламента да възстанови всички неоснователно удържани суми ведно със законната лихва от момента на удържането им, като осъди Европейския парламент да изпълни постановеното съдебно решение и да предприеме всички необходими правни и фактически действия и да вземе съответните решения, за да обезпечи незабавното и пълно възстановяване на първоначалното равнище на пенсионното обезщетение,
- да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи*Основанията и основните доводи са сходни с посочените по дело T-389/19, Corro Gavazzi/Парламент.***Жалба, подадена на 27 юни 2019 г. — Vinci/Парламент**

(Дело T-391/19)

(2019/C 270/52)

*Език на производството: италиански***Страни***Жалбоподател:* Luigi Vinci (Милано, Италия) (представител: M. Merola, avvocato)*Ответник:* Европейски парламент**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да обяви за несъществуващо или да отмени изцяло решението, за което жалбоподателят е уведомен с обжалваното съобщение и с което Европейският парламент преизчислява пенсионните права за осигурителен стаж и възраст и разпорежда възстановяване на изплатената сума на основание на предходното определяне на пенсионните права,

- да осъди Парламента да възстанови всички неоснователно удържани суми ведно със законната лихва от момента на удържането им, като осъди Европейския парламент да изпълни постановеното съдебно решение и да предприеме всички необходими правни и фактически действия и да вземе съответните решения, за да обезпечи незабавното и пълно възстановяване на първоначалното равнище на пенсионното обезщетение,
- да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са сходни с посочените по дело T-389/19, *Coppo Gavazzi*/Парламент.

Жалба, подадена на 27 юни 2019 г. — Mantovani/Парламент

(Дело T-392/19)

(2019/C 270/53)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Agostino Mantovani (Бреша, Италия) (представител: M. Merola, avvocato)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви за несъществуващо или да отмени изцяло решението, за което жалбоподателят е уведомен с обжалваното съобщение и с което Европейският парламент преизчислява пенсионните права за осигурителен стаж и възраст и разпорежда възстановяване на изплатената сума на основание на предходното определяне на пенсионните права,
- да осъди Парламента да възстанови всички неоснователно удържани суми ведно със законната лихва от момента на удържането им, като осъди Европейския парламент да изпълни постановеното съдебно решение и да предприеме всички необходими правни и фактически действия и да вземе съответните решения, за да обезпечи незабавното и пълно възстановяване на първоначалното равнище на пенсионното обезщетение,
- да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са сходни с посочените по дело T-389/19, *Coppo Gavazzi*/Парламент.

Жалба, подадена на 28 юни 2019 г. — Iccrea Banca/ЕСП

(Дело T-400/19)

(2019/C 270/54)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Рим, Италия) (представители: P. Messina, F. Isgrò и A. Dentoni Litta, avvocati)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

А) Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение на Единния съвет за реструктуриране № SRB/ES/SRF/2019/10 от 16 април 2019 г. и евентуално приложенията към това решение, както и всички евентуални последващи решения на Единния съвет за реструктуриране, дори неизвестни, въз основа на които Banca d'Italia е приела решения № 0543938/19 от 24 април 2019 г. и № 0733800/19 от 7 юни 2019 г.,
- да поправи вредите, причинени на Iccrea Banca от Единния съвет за реструктуриране при упражняване на функциите му по определяне на дължимите от жалбоподателя суми, състоящи се в понесени от Iccrea Banca по-големи разходи.

Б) при условията на евентуалност и ако не бъде уважено главното искане:

- да обяви за невалиден член 5, параграф 1, букви а) и е) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането⁽¹⁾, поради противоречие с основни принципи на правото на Съюза, а именно принципите на равно третиране, на недопускане на дискриминация и на пропорционалност, закрепени в член 2 ДЕС, както са тълкувани в практиката на Съда на ЕС.

В) При всяко положение, да осъди Единния съвет за реструктуриране да заплати разноските за настоящото производство.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е срещу решение на Единния съвет за реструктуриране SRB/ES/SRF/2019/10 от 16 април 2019 г. и приложенията към него, както и всички евентуални негови последващи решения, с които са определени дължимите от жалбоподателя суми на основание Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането.

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: липса на проверка, неправилна преценка на фактическото положение и неправилно прилагане на член 5, параграф 1, буква а) от Регламент № 2015/63 и нарушение на принципите на недопускане на дискриминация и на добра администрация.

— Във връзка с това се изтъква, че Единният съвет за реструктуриране допуска грешка при прилагането на член 5, параграф 1, буква а) от Регламент 2015/63 при изчисляването на дължимите от жалбоподателя вноски, тъй като не е отчетел прилагането на вътрешногруповите задължения.
2. Второ основание: липса на проверка, неправилна преценка на фактическото положение, нарушение и неправилно прилагане на член 5, параграф 1, буква е) от Регламент № 2015/63 и нарушение на принципите на недопускане на дискриминация и на добра администрация.

— Във връзка с това се изтъква, че Единният съвет за реструктуриране допуска грешка при прилагането на член 5, параграф 1, буква е) от Регламент 2015/63, което води до положение на двойно отчитане.
3. Трето основание: незаконосъобразност на поведението на орган на Съюза, основание за извъндоговорна отговорност по член 268 ДФЕС.

— Във връзка с това се изтъква, че в поведението на Единния съвет за реструктуриране се съдържат всички елементи, винаги необходими според съдебната практика на ЕС за предявяване на такова искане, а именно незаконосъобразност на поведението, в което се обвиняват институциите, наличие на действителна вреда и причинно-следствена връзка между поведението и твърдяната вреда.
4. Четвърто основание: при условията на евентуалност и като насрещно, нарушение на принципите на ефективност и на равностойност и на равно третиране, което води до неприложимост на Регламент № 2015/63.

— Във връзка с това се изтъква, че евентуално противоречие между посочения Регламент и положението на жалбоподателя би нарушило посочените принципи, тъй като, от една страна, лица, които са в едно и също фактическо положение като ICCREA, се ползват от облекчаване на вноските, което влошава незаконосъобразно положението на жалбоподателя и води до третиране по различен начин на сходни положения.

(¹) OBL 11, 2015 г., стр. 44.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG